

תפ"ח 13777/01/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

16 ספטמבר
2020

בית המשפט המחוזי בנצרת
תפ"ח-20-01-13777 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אשר קולה - אב"ד
כבוד השופט דני צרפתி
כבוד השופט רננה גלפז מוקדי
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
פלוני
הנאשם

nocchim:

בשם המאשימה - עו"ד עלי עתאמנה
בשם הנאשם - עו"ד טל מושקוביץ
הנאשם - בaczmo ואחותו
כן נוכחות גם המתלווננות

הכרעת דין

אנו מתירים פרטום הכרעת הדין למעט שמותהן של המתלווננות ושמו של הנאשם.

"**אני נושא עמי את צער השתיקה,**

את נור פאלם שטרפנו אז מפחד..."

(אני נושא עמי, יעקב אורלנד)

השופט דני צרפתתי:

עמוד 1

1. כנגד הנאשם, כבן 61, הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות מין בשתי בנותיו החורגות, בהיותן קטינות בגילאי 6-13 שנים. את תלוננתן הגישו המתלוננות רק בחלוּף כשני עשרים של שנים.

2. את הכרעת הדין נפתח בפирוט המעשים המיחסים לנאים בכתב האישום. בהמשך לכך ננתה את ראיות הتبיעה, בראשן עדויות וגרסאות המתלוננות, את טענות הנאשם בהקשר לאלו, לרבות ניתוח קשיים וסתירות נתענות. בעבור ונסקור את ראיות ההגנה, בדges לעדות הנאשם, נידרש להערכת מהימנות ולסוגיות שעלו, לרבות הטענות לעדות כבושה, למניע לעילית שווה נגד הנאשם ולמחדרי חקירה.

עובדות כתב האישום

3. על פי האמור בחלק הכללי של כתב האישום, בראשית שנות ה- 90 החל קשר זוגי בין הנאשם לק"מ (להלן: "ק"מ"), אז עבר הנאשם להתגורר עם ק"מ ושתי בנותיה התאומות א"א וק"י, ילידות 1986 (להלן: "המתלוננות") בביתן שברחוב... (להלן: "הבית"), ושימש למATALONNOT CAB.

4. בין השנים 1992- 1999 (להלן: "התקופה הרלוונטית"), נהגה ק"מ לעבוד בשרות לילה, ואילו הנאשם נותר עם המתלוננות בלבד בבית.

5. במהלך התקופה הרלוונטית, עת היו המתלוננות בנות 6- 13 שנים, נהג הנאשם להיכנס בשעות הלילה, גם בעירום, לחדר המשותף של המתלוננת, לגעת בחזהן, באיבר מין ובשאר חלקו גופו תוך שהן נאבקות בו וambilחותו אוטומטית. עוד נהג הנאשם להיכנס לחדר המקלחת בשעה שהמתלוננות התקלחו, ואילץ אותן לגעת באיבר מין עד שהגיע לפורקן מיני, וזאת חרף התנגדותן. באירועים רבים נוספים שהתרחשו במקומות שונים בביתן, נהג הנאשם להפסיק את המתלוננות, לחכך את איבר מינו באיבר מין עד שהגיע לפורקן מיני.

ובייטר פירוט:

6. בהזדמנויות רבות במהלך התקופה הרלוונטית, עת נכנס הנאשם לחדרן של המתלוננות, הוא הפיט את א"א ממכנסיה, הרים את חולצתה, נגע בגופה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מיניה. א"א התעוררה בעקבות המעשים הללו, בעטה בנאים והתנגדה. בחלק מן המקרים התעוררה ק"י משנתה והצטרכה למאבקה של א"א בנאים.

7. בהזדמנויות רבות אחרות במהלך התקופה הרלוונטית, נכנס הנאשם לחדר המתלוננות בשעות הלילה, הפיט את ק"י מבגדיה, נגע בגופה וליטף אותה, והכל בניגוד לרצונה.

8. לאחר מעשיו של הנאשם חזרו ונשנו, סיכמו ביניהם המתלוננות כי תעננה "משמרות לילה", כאשר אחת מהן תישאר ערה ותתירע בפני השניה כשהנאים נכנס לחדרן. בהמשך לכך, כאשר נכנס הנאשם ערום לחדרן במטרה לגעת בגופן, העירה המתלוננת שameda על המשמר את אחותה והן נאבקו בנאים על מנת לסלוקו מחדרן.

9. במקירה מסוים, כאשר ק"י הייתה כבת 11 שנים ושהתה עם הנאשם בלבד בלילה, נכנס הנאשם עירום לחדר, הפשיט אותה ממכנסיה, נשכב מעליה וניסה להחדר את איבר מינו לאיבר מיניה. בתגובה, ק"י בעטה בו, דחפה אותו וצעקה עליו כי תחשוף את מעשיו בפני אמה. בעקבות, תגובתה זו, חדל הנאשם מעשיו.
10. בהזדמנויות רבות במהלך התקופה הרלוונטית, נהג הנאשם למקלחת בבית בשעה שא"א התקלה. הנאשם נהג להתפשט, נכנס עם א"א למקלחת כשהוא עירום, נגע בעצמו בפניה ואילץ אותה לגעת באיבר מינו עד אשר הוא הגיע לשיפוק מיני. בחלק מן המקרים הללו, התנגדה א"א וסירבה לגעת באיבר מינו של הנאשם כך שאגרפה את ידיה. הנאשם תפס בידיה המאגרפות של א"א וחיכר אותן עד שהגיע לשיפוק מיני. כל זאת עשה הנאשם בניגוד לרצונה.
- (בסעיף 7 לכתב האישום פורט כי חלק מאותן הזדמנויות, השכיב הנאשם את א"א על רצפת המקלחת, חיכר את איבר מינו באיבר מינה עד אשר הגיע לפורקן מיני ושפר את זרעו על בטנה. לציין כי במסגרת סיכוןיה, בהираה ב"כ המשימה כי היא אינה עומדת עוד על הרשותו של הנאשם בסעיף 7 הנ"ל, משעה שהמפורט בו לא עלה במהלך עדותה של א"א בבית המשפט).
11. בהזדמנויות רבות במהלך התקופה הרלוונטית, נהג הנאשם למקלחת בדירה בשעה שק"י התקלה. הנאשם התפשט, נכנס עמה למקלחת כשהוא עירום, נגע בעצמו ובאיבר מינו בפניה, עד שהגיע לשיפוק מיני, והכל בניגוד לרצונה.
12. במהלך התקופה הרלוונטית, במספר רב של פעמים, עת שהה הנאשם עם א"א בלבד בבית, התפשט הנאשם לפני א"א, נגע באיבר מינה, בחזה ובגופה בניגוד לרצונה. פעמים רבות אילץ הנאשם את א"א לגעת באיבר מינו ולאונן אותו עד שהגיע לשיפוק מיני. בחלק מהקרים התפשט הנאשם, הפשיט את א"א, נישק את גופה וחיכר את איבר מינו החשוף באיבר מינה של א"א. א"א התנגדה, צעקה ובקשה מהנאשם שייחל ממעשי, אך הוא המשיך במעשו עד שהגיע לפורקן מיני.
13. במקירה מסוים במהלך התקופה הרלוונטית, צפתה א"א בטליזיה בדירה. הנאשם אשר שהה עמה בלבד בדירה, פשט בגדיו, תפס את ידיה של א"א כלפי מעלה, שכב מעליה והפשיט בכוח את חולצתה, מכנסיה ובדיה התחתוניתים. הנאשם שפשף את איבר מינו באיבר מינה של א"א עד שהגיע לשיפוק מיני ושפר זרעו על בטנה, וכל זאת בניגוד לרצונה.
14. במהלך התקופה הרלוונטית, במספר רב של פעמים, עת שהה הנאשם עם ק"י בלבד בבית, הפשיט הנאשם את ק"י מבגדיה בניגוד לרצונה, נגע בעצמו ונישק אותה בכוח. בחלק מהקרים התפשט הנאשם וחיכר את איבר מינו החשוף באיבר מינה של ק"י. הנאשם הסביר לק"י כיצד עליה לגעת באיבר מינו באופן שישב לו הנאה ושזהו גיע לפורקן מיני. במספר מקרים, הפשיט הנאשם את ק"י הורה לה לאחוז באיבר מינו ולשפפו עד שהגיע לשיפוק מיני. הנאשם אמר לק"י כי אסור שייעוד לאיש על מעשיו. ק"י אשר חששה מהנאשם, פעלה על פי הוראותיו.
15. במקירה מסוים במהלך התקופה הרלוונטית, שיחקה ק"י בסalon הבית במשחק קופסה, כשבאותה עת היה עמה

בבית הנאשם בלבד. הנאשם פשט את בגדיו בפניו ק"י אשר בקשה שילך מלידה, ברם חלף היענות לבקשתה, השכיב אותה הנאשם על השטיח, נשבב מעליה עירום והפשיט בכוח את מכנסיה ותחתוניה. הנאשם חיכך את איבר מינו החשוף באיבר מינה של ק"י. ק"י התנגדה לנאשם וצעקה כי תספר לאמה על מעשיו, אז חדל הנאשם ממעשיו.

16. במקורה נסיף במהלך התקופה הרלוונטיית, כאשר הייתה ק"י בת 9 שנים ושהתה בלבד עם הנאשם בבית, נכנס הנאשם למקלחת בשעה שק"י התקלחה, כשהוא עירום ואיבר מינו בזקפה. הנאשם התקרכב אל ק"י והיא הדפה אותו בידיה. הנאשם עמד מול ק"י, הסתכל עליה כשהיא עירומה, נגע באיבר מינו עד שהגיעו לספק מיני בפניה.

17. במקורה נסיף לאחר התקופה הרלוונטית, עת שהיתה ק"י עם הנאשם בלבד, ישבה היא על כיסא ללא משענת וניגנה באורגן אשר היה בבית. הנאשם ניגש, כשהוא עירום בחלקו התיכון, לק"י מאחור והחל להתחכך בה תוך שהוא אומר "נו, תנני לי קצת, תנני לי קצת". בתגובה, דחפה ק"י את הנאשם ואמרה כי איננה רוצה וכי תספר לאמה על מעשיו. הנאשם המשיך לגעת בעצמו בפניו ק"י עד שהגיעו לספק מיני ושפר זרעו על הכסא שעליו ישבה ק"י.

18. בהזדמנויות רבות במהלך התקופה הרלוונטית, לאחר שביצעה הנאשם את העבירות המתוארות לעיל, אסר הנאשם על המתלוננות לספר לאיש, לרבות לאמן, על מעשיו כלפייה. הנאשם איים עליו כי אם הן תחשופנה את מעשיו, הוא יפגע בהן.

19. כאמור, בעל הנאשם את המתלוננות א"א, על דרך של החדרת אצבעות לאיבר מינה, וביצע בה מעשים מגונים שלא בהסתמכת החופשית, זאת בהיותה בת משפחתו וקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים. עוד במשוער כאמור, ביצע הנאשם מעשים מגונים במתלוננות ק"י באותו נסיבות, והכל עשה הנאשם לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיני. כמו כן, עשה הנאשם דבר בכוונה למונע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין.

20. בגין המעשים המפורטים, הואשם הנאשם בביצוע עבירות כדלהלן;

א. **עבירות בגין המשפחה (איןוס) (ריבוי מקרים)** - עבירה לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין+(345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **עבירות בגין המשפחה (מעשים מגונים) (ריבוי מקרים)** - עבירה לפי סעיף 351(ג)(2)+345(ב)+(345(ב)(1) לחוק.

ג. **שיובוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

תשובה הנאשם לכתב האישום

21. הנאשם, בתגובהו לכתב האישום, כפר באישומים המើיחסים לו וטען כי עסקין בעילית שווה של המתלוננות נגדו שמקורה במצימה שרקמו המתלוננות על מנת לנוקם בנאשם בשל כך שמערכת היחסים בין לאמן עלתה על

شرطו.

בכפירתו הפרטנית כפר הנשם בכל סעיף וסעיף שבכתב האישום.

(לצין כי בcpfirato הנ"ל לא התייחס הנשם לסעיף 16 לכתב האישום, שהוא בבחינת סעיף מסכם למעשים המוחשיים לו).

ראיות הצדדים

22. במסגרת פרשת התביעה העידו המתلونנות, אמר וסבירן של המתлонנות. בנוסף לכך, העידו שוטרים שביצעו פעולות חקירה.

במסגרת פרשת ההגנה העידו הנשם עצמו וארבעה מאחיו.

בנוסף הגיעו הצדדים, במהלך ההליך, ראיות נוספת אשר לתוכנן אתייחס, על פי הצורך, להלן.

23. בסיס פרשת התביעה והגנה עומדות גרסאות קוטביות זו לזו. Mach גיסא, עדות המתلونנות המפרטת את הפגיעה המינית שביצע בהן הנשם כשהיו יולדות, ומайдך גיסא, כפירתו של הנשם, המכחיש מכל וכל את המעשים.

דין והכרעה

24. **אקדמיים הכרעה לנימוח ואפתח בכך שמלול העדויות והראיות בתיק, מלמד בבירור כי המאשימה הרימה את הנTEL המוטל עליה, להוכיח, מעבר לכל ספק סביר, כי הנשם ביצע את המעשים המוחשיים לזכות האישום.**

25. בגין האב להכרעה האמורה מצאתי בעדות המתلونנות, כל אחת בנפרד, וביתר שאת בשילובן.

הנימוח הכללי של עדות המתلونנות לפניינו, כפי שיפורט להלן, מלמד כי גרסת כל אחת מהמתلونנות באשר לפגיעה המינית שביצע בהן הנשם, הייתה גרסתאמת, אותנטית, עקבית, סדרה, קוגרנטית ומהימנה.

המתلونנות הותירו רושם אמיתי והגרסאות שמסרו לא נסתרו, ודאי לא בנסיבות מהותיות להכרעה. לא יותר ספק כי אי הדוקים המינוריים בנסיבות המלאות ואי התאמות בין גרסת מתلونנת אחת לאחרת, אותם ביקש להאריך ב"כ הנשם, אין בהם למד על בקיעים בעדויותיהם והם משקפים תמונה אחת אותנטית ואנושית, כפי טבעם של דברים, לרבות על רקע חלוף שנים ארוכות ביותר ואירועות הטרואמה המתמשכת שחוו.

לא נוכחתי בכל מגמת הפללה, העלה או מניע אמיתי או ראוי לציין מצד המתלווננות לפגוע בנאשם,قطענו. בנסיבות עניינו גם לא ראיתי בחולף השנים, עד שהמתלווננות ראו להتلון, כדי לפגום באמונות ואמיתות גרסתן וכי שיפורט.

על כן ראייתי לקבוע כי גרסתן המפוררת של המתלווננות מוגוללת במדוייק את אשר עלול להן הנאשם עת הין ולדעת רכות בגילאי שיש עד שלוש עשרה שנים.

26. אוסיף כי עדויות האם והסבירה של המתלווננת השתלבו גם הן בעדות המתלווננות ותמכו בהן בנסיבות הרלוונטיות וגם לעדויות אלו ראייתי לתת את המשקל הראוי, וכי שיפורט.

27. אל מול אמינות ואuthenticity גרסת המתלווננות, התרשמה כי גרסתו של הנאשם למעשים המוחשים לו, הייתה גרסה דלה, מן השפה ולחוץ, מגמתית ולא אמונה. בגרסתו ניכר ניסיונו הכושל של הנאשם להרחיק עצמו מהמעשים, תוך מתן הסברים בלתי סבירים ובעיקר הטענות כללות, חסרות רגש ומונתקות מהמציאות. חלק גדול מההסברים אף לא עלו בקנה אחד עם הראיות שהוצעו בפניו ונסתרו.

28. אוסיף, כי התנהלותו המגמתית של הנאשם באה לידי ביטוי גם בניסיונו לדחות את מועד עדותו לפניו, תוך טענה כי איןנו כשיר לעדות בשל מצבו הנפשי ובשל כך שהוא נוטל טיפול רפואי. במצבו הרפואי האמור, גם ביקש להסביר את הסבורי הדלים ואת חוסר יכולתו להתמודד מול גרסתן המפוררת של המתלווננות לאירועים.

29. כאן המקום להבהיר כי בעניינו של הנאשם ניתנה חוות דעת רפואי, טרם שהחל הילך שמייעת הראיות, בה נקבע כי הנאשם מסוגל לעמדוד לדין וمبין היבט את מהות ההליך המשפטי בעניינו. זאת ועוד ולאחר הילך קולו היה ניתן להתרשם באופן בלתי אמצעי כי הנאשם מבין וער למתרחש בדיונים. לא אחת הנאשם אף ידע להעיר הערות המשתלבות עם מהלך הדיון שהתנהל, זאת באופן ענייני. מעבר לאמור ומשעה שעלה הנאשם על דוכן העדים, ידע הוא להשיב באופן ענייני לשאלות שנשאל, ללא כל קושי, תוך הצגת תשובות מפורטות לשאלות בא כוחו או לשאלות ב"כ המאשינה כפי בחריתתו, זאת לצד ניסיונות להציג קשיי זיכרון ועיפויות, על פי רוב שהרגיש מצוקה בחקירה.

לצין עוד כי הנאשם אישר טרם שהחל בעדותו, כי לא נטל טיפול תחת השפעת תרופות שיוכלו וishop בהן לפגום במתן עדות חופשית ומודעת או שיוכלו היה להשליך על ההתרשםות מן האופן שבו העיד.

30. אוסיף כי בעדויות אחיו ואחיוו של הנאשם, אשר מכל מקום לא עסקו בלילה הסוגיות הדורשות להכרעה, ניכרה מגמתו ברורה, אשר אף לימדה על ניסיונות לתיאום גרסאות, באופן שעדותם הותירה רושם שלילי ולא אמין.

ניתוח עדויות התביעה

גורסתה של המתלווננת א"א;

31. אקדמי כי הודעתיה של א"א במשפטה לא הוגשו, כאשר ב"כ הנאשם עפ"י זכותו התנגד לכך.

בהתאם גרסת א"א מבוססת על עדותה לפנינו.

32. בתחלת עדותה תיארה א"א את הרקע האישית והמשפחתי שלה. סיפורה כי גילה ב..., כשעד לגיל 5 לערך התגירהה יחד עם אמה ואחותה בלבד (לאחר שאמה התגרשה מאביהן הביוLOGI, אותו הן אין מכירות, כשהיו בנות כשנה), וחוויתה ילדות טובה ובית חם.

עוד סיפורה א"א כי חיים היה נשוא ואם לשלושה ילדים.

33. א"א פירטה בעדותה הראשית על אודות התפנית שחלתה בילדותה עם כניסהו של הנאשם לחיה ולبيתו אותן כינמה "המלכה של אמא", וכך סיפרה:

"**בגיל 5 וחצי הממלכה** הזו התресקה **כשב'** [הנתפס] נכנס לבית שלנו, לממלכה שלנו, ופירק אותה ורצח **לי** את הילדות **שם**. כבר ביום הראשון שהוא נכנס אלינו הבית הוא ניצל את ההזדמנות הזאת **שאמא של'** עובדת משמרות וכמובן שהוא מהטוב לב שלו התנדב לשומר עלי' ועל אחותי. אמא שלי סמוכה עלי' וכשאמא שלי הייתה הולכת לעבודה, הוא היה מתעלל بي מינית. הוא היה מנצל את זה בכל הזדמנויות, לא יכולתי להתקלח בשקט, לא יכולתי להיכנס לשירותים בשקט, לא יכולתי לישון בשקט, לא יכולתי לשחק בשקט, לא יכולתי לראות טלוויזיה בשקט. לא יכולתי להיות בבית שלי, בממלכה שלי, ברוגע. זה לא קרה. מהשניה שהוא נכנס לבית שלנו הוא פשוט רצח לי את הילדות" (עמ' 8 ש' 8-17 לפוטוקול).

34. א"א המשיכה ופירטה באשר למעשים עצםם כדלקמן;

"**הוא** [הנתפס] היה מגיע אליו בלילה, מפשיט אותו לצעריו הרבה הימי מתעוררת מזה שאני מרגישה את האcubeות שלו בטור איבר המין שלי ואז הימי נלחמת בו. כמה שניות שהייתי צועקת וזה היה קצת מלHIGH אותו כי אמא שלי יכולה להתעורר מטור שינה אז הוא היה יוצא. ואחר כך חזר ושוב אותו סייפור ויצא. וחוזר. וככה זה היה. לא יכולתי לישון. ואם הייתי משוחקת בבית כשאמא לא הייתה בבית, הוא היה תופס אותו בכל פינה אפשרית, מפשיט אותו בכוח, מאלץ אותו לgett לו באיברים, להתחכך بي עד גמירה, מאלץ אותו ללבת ולשטווף כמובן, שחלילה לא יראו, לא יבינו, אז לא הבנתי את זה. לא הבנתי מה קורה. גם כשהוא היה מגיע לסייעוק שלו בטור ילדה הימי חושבת שזה שטן... ככה זה היה כל יום. בכל מקום. במקלחות הוא היה נכנס לי, מאלץ אותו לgett בו, נגע בי איפה שהוא רק רוצה, עם מה שהוא רוצה, איך שהוא רוצה..." (עמ' 8 ש' 18-30 לפוטוקול).

35. לבקשת ב"כ המאשימה מא"א כי מתאר בפירוט, מתחילה עד סוף, השתלשלותו של אירוע פגעה מינית שלם שחוויתה, סיפורה א"א:

"**אמא שלי** משכיבה אותנו לישון כמו שאמא עושה. ואז, אני לא יודעת להגיד באיזה שעה כי סך הכל הימי ילדה ולא הייתה לי אינדיקציה לזמן ודברים כאלה. **הymi מתעוררת מטור** תהושה לא נעימה, ואני אגיד לך לא נעימה, תהושה של בין כבן כאב להצקה, וכשהייתי מבינה, **שהייתי מתעוררת** בשלבים הראשונים כשהוא היה קורה, **הymi פותחת את העיניים** ורואה את האדון... ערום עם איבר מין זקוף מולי, עם אcubeות שלו בטור

התחותנים, שלא הבנתי בעצם מה זה קורה אבל ממש היה הכאב, זאת אומרת לא הבנתי מה קורה אבל הרגשתי את התחששה הלא נעימה הזה באיבר המין... וזה הימי נלחמת בו... בועתת בו, מתגלגת כדי שלא יתפос אוטי אבל זה לא עוזר כי הימי בסך הכל ילדה... הוא היה תופס אותה, תופס לי את הידיים, מהדק אותו למשה, מתחכך بي עד שהוא מקבל את הסיפוק שלו. לא עניין אותו שאני צועקת, שאני בוכה, שלא טוב לי, שכואב לי, לא עניין אותו. לא עניין אותו לקבל את הסיפוק המיני שלו.

(עמ' 12 ש' 17- 33 לפרטוקול).

36. א"א פירטה עוד בעדותה כי הנאם נהג להיכנס בלילה לחדר שהיא משוטף לה ולאחותה, גם כאשר אמרה הייתה בבית, וכשהיא התעוררה מצעקותיה של א"א בעקבות החדרת אכבעות הנאם לאיבר מינה, נהג הנאם לתרץ את נוכחותו בחדר בתירוצים כאלה ואחרים כדוגמת **"באתי לכוסות אותו"**.

37. א"א הוסיף ופירטה אירע קונקרטי שהתרחש בלילה בחדרן,ذكر לה היטב, אשר כלל את אחותה ק"י:

"שנינו, הלכנו לשון, הייתה לנו מיטה ספפה צאת שאנו פותחות אותה, ובבוקר מkaplotz אותה. ק"י היא הייתה הראשונה שישנה ואני יותר לכיוון הקיר והלכנו לשון ואדון... נכנס לחדר שלנו באמצע הלילה ואני זוכרת שהתעוררתי מזה שהרגשתי את הידיים שלו מלטפות אותי. כבר התעוררתי, זה כבר היה, כבר ידעתי למה אני מתעוררת, זה לא כמו בפעם הראשונה ששלא הבנתי אפילו למה אני מתעוררת ונתקתי מכה לק"י, ק"י קומי' והתחלנו לבועוט בו בשכיבה, התחלנו לבועוט בו רק שיתרחק, ורק פצעה אותו ליד העין וצעקנו תועף מהה, תלך מפה' ומما באותו יום התעוררה ושאלת מה קרה והוא אומר לה לא, לא קרה כלום. אני סך הכל באתי לראות מה עם הבנות' והיא ראתה שהוא נפגע היא אומרת לו 'מה קרה?' הוא אומר, לא, זה קיבלתי מכה מהעובדה, מהארון של העובודה'... זה אחד המקרים שצורך לי, חרטות לי בראש חזק, שנלחמנו בו ברמה שפצענו אותו..." (עמ' 13 ש' 23 ואילך, עמ' 14 ש' 1- 4 לפרטוקול).

38. אירע ספציפי נוסףذكر לה היטב, על אודוטוי סיפה א"א, התרחש לטענתה כשהייתה בת 7 או 8 לערך, בשעות היום בחדר השינה של אמה ושל הנאם, כשאמה לא הייתה בבית ואחותה ק"י לא הייתה בסביבה (היתה בסלון או אצל חברות). א"א סיפה כי צפתה בסדרת טלויזיה על המיטה בחדר השינה, כשהןasm נכנס לחדר, התפשט בਮהירות, ריתק אותה למיטה, נשען מעלה, הפשט אותה, את חולצתה לגמרי ואילו את מכנסיה ותחתונית הפליל עד הברכיים. הוא התחכך בה, תפס את ידה לפני מעלה, חיכר את איבר מינו באיבר מינה עד שהגיע לפורקן מיני, וזה הורה לה ללקת לשוטף את עצמה (עמ' 16 ש' 3- 14 לפרטוקול).

39. א"א הוסיף וסיפה על אודות פגיעות מיניות שהתרחשו בחדר המקלחת, כשהןasm היה נכנס אחראית לשם. הנאם תחילת היה נוגע בעצמו, וזה נכנס אחראית לתוכה האmbetia, תופס את ידה תוך שהיא נלחמת בו ומגרפת את ידה, והןasm מצדיו היה מצדיד את ידה המאגרפota לאיבר מינו ומשפssh בהן את איבר מינו עד אשר היה מגע לסיפוק מיני, וכל זאת תוך הטעלות מועלטת מצעקותיה ותחתונינה כי יעצוב אותה (עמ' 14 ש' 27 ואילך, עמ' 15 ש' 1- 4 לפרטוקול).

40. א"א הדגישה כי פגיעות מיניות של הנאם כלפיה אשר התרחשו במהלך שעות היום, כמפורט לעיל, קרו רק כאשר אמה לא הייתה בבית, זאת במבחן מהפגיעות המיניות שהתרחשו בחדר בלילה, אשר קרו גם כאשר אמה הייתה

בבית יונה (עמ' 16 ש' 18-30 לפרטוקול).

41. א"א הוסיף ומספרה כי בניסיון למנוע מה הנאשם להפריע את אחותה והוא עירום בחדרן בלילה ולהתעורר מהמגע שלו בהן, הן סיכמו ביניהן "לעשות משמרות", כאשר אחת תישן והשנייה תיוורר ערלה, כדי להתריע עם היכנסו של הנאשם לחדרן, להתעמת איתו ולמנוע ממנו מלכתחילה להתפשט ולגעת בהן, אלא שהן כילזות לא הצלחו לרוב להישאר ערות לילה שלם, והتوزאה הייתה שהיא שהנתן המשיך לפגוע בהן מינית.

42. א"א המשיכה ומספרה כי במהלך שנות ילדותה, ביקשה להרחיק עצמה מהבית ככל שאפשר, אלא שהנתן על מנת שיוקל עליו לבצע בה את זמנו, נגה להעניש אותה על כל "שיטות" כלשונה, בכך שאסר עליה לצאת מהבית (עמ' 9 לפרטוקול).

43. א"א פירטה עוד, כי מעשי הנאשם כלפי אחותה פסקו באבאה אחת כשהיא בנות 13 לערך. להערכתה הנאשם חדל מהמעשים ממשם שהן הפכו חזקות יותר מבחן פיזית וגם לאחר שהוא החל לחוש מאיומיה כלפי כי תחשוף את מעשיו הנלודים (עמ' 14 ש' 7-18 לפרטוקול).

44. א"א ביקשה להוסיף בעדותה את השלכות הפגיעות המיניות בה אשר גם כiem בחילוף שנים כה ארוכות מאז שנסתיימו, משפיעות על חייו-יום שלה. היא תיארה עצמה כאם חרדתית, טרם שילבה את בתה בת השנתיים וחצי במסגרת חינוכית מתוך חשש שיפגעו בה. לבנה, בעל צרכים מיוחדים, היא איננה מאפשרת לנסוע בהסעות "יעודיות" מתוך חשש לפגעה בו (עמ' 25 ש' 30 ואילך, עמ' 26 ש' 1-2 לפרטוקול).

(פירוט גרסת א"א לעניין העיתוי לחשיפת האירועים יוצג בנפרד בהמשך הכרעת הדיון).

החקירה הנגדית;

45. בחקירה הנגדית התמקד ב"כ הנאשם בניסיונות למצוא בקיומים בגרסתה של א"א ובוקר להצביע על רקימת מזימה לעליית שווה כנגד הנאשם, שמקורה ברצון המתלווננות לנkom בנתן על יחסו כלפי אמן לאורך השנים.

46. א"א תזקירה בנוגע לגיל שבו החלו לשיטתה פגיעות הנאשם בה. א"א חזרה על גרסתה בחקירה הראשית והשיבה כי מעשי הפגענים של הנאשם בה החלו כשהיא בת חמיש וחצי לערך, כשלל פי זיכרונה את יום הולדתה - 6 חגגה כבר יחד עם הנאשם. ב"כ הנאשם הטיח בה כי בגרסה שמסרה במשטרה ספירה כי הפגיעות המיניות בה החלו כשהיא בת 6 שנים. א"א השיבה "או 6 או 5 וחצי" (עמ' 30-32 לפרטוקול).

גרסתה של א"א באשר למועד תחילתן של הפגיעות המיניות בה לא נסתירה. אין בסטייה המינורית בין הגיל שנקובה במשטרה לתחילת המעשים (6 שנים) לגיל שמסרה בעדותה (5 שנים וחצי או לפני יום הולדת 6), כדי לפחות בגרסה בעניין או להפחית ממשקלה.

47. אשר למשמעו האinous, עימת ב"כ הנאשם את א"א עם העובדה כי רק בהודעתה השלישייה במשטרה, היה סיפרה לראשונה כי הנאשם החדר אכבעותיו לאיבר מינה, כשבשתי ההודעות הראשונות שמסירה במשטרה אין ذכר לפרט ממשמעות זהה.

א"א הסבירה כי חשיפת המעשים לאחר למללה משני עשרים ובעיתוי בהם נחשפו הייתה קשה מאוד עבורה, והיא התקשתה להיפתח, הייתה בסערת רגשות ואף התבישה לפרט את מעשיו של הנאשם כלפיה. א"א הסבירה כי את המעשה החמור של החדרת האכבעות לאיבר מינה, הצלחה לחסוף רק במסגרת ההודעה השלישייה שמסירה ולאחר שהרגישה בשללה מספיק לשתי במעשה חמור זה (עמ' 43 ש' 1 ואילך).

במה שר להסביר האמורים באשר לעיתוי חשיפת מעשי החדרת האכבעות לאיבר מינה, לעומת זאת א"א עם תשובה המשלילת לשאלת חוקרת המשטרה (חקירה מיום 15.2.18) אם הייתה חדרה לאיבר מינה ע"י הנאשם. א"א הסבירה כי השיבה בשלילה לשאלת החוקרת מושם שסבירה כי חדרה משמעה החדרת איבר מין הנאשם לאיבר מינה, וזה אכן לא קרה (עמ' 44- 46 לפרטוקול).

מצין כי גרסה זו של א"א אף עולה בקנה אחד עם גרסת החוקרת קטי טנוס אשר חקרה את א"א והסבירה בעדותה כי קיים הבדל בין החדרה של איבר מין להחדרה של אכבעות, ועל כן לא ראתה בפרטים הנוספים שמסירה א"א בהודעה המאוחרת על החדרת אכבעות לאיבר מינה ממשוני מגרסתה הקודמת במשטרה או סתרה לה (עמ' 203- 204 לפרטוקול).

48. ב"כ הנאשם הטיח בא"א כי גרסתה בחקירה הראשית באשר לכאב שחשוה כאשר החדרה הנאשם את אכבעותיו לאיבר מינה, עומדת בסתרה לגרסה בהודעתה השלישייה במשטרה שם שללה אפשרות כי נלווה כאב לחדרת האכבעות (עמ' 49 ש' 22 ואילך, עמ' 50 ש' 1- 5).

יובהר, כשהדברים נכונים ביחס לחלק לא מבוטל מהסתירות לכואורה שהציג ב"כ הנאשם בין עדות המתלוננות לתשובותיהן במשטרה, כי ב"כ הנאשם בחר שלא להגיש את הודעות המתלוננות על מנת שניית יהיה לעמוד על סתרות הנטענות (לרבות תוך בוחנת מכלול ההודעה וההקשרים השונים. בהתאם ובHUDR אינדייקציות ברורות יש לסתירות הנטענות משקל מוגבל כשלעצמו).

על כל פנים ובאשר לסתירה לכואורה שצווינה, הרי די בנסיבות החלקיים שהביא ב"כ הנאשם עצמו כדי לשמות את הקruk תחת הניסיון להציג סתרה בגרסהה של א"א בעניין;

על פי ציטוט ב"כ הנאשם מהודעתה של א"א, היא נשאה במשטרה כדלקמן: "**האם הרגשתי אי פעם שיורד לך דם כתוצאה מחדרת האכבעות, פצעה בנוրטיק, התלוננת על כאבים? הזדקקת לטיפול רפואי?**"

תשובה המשלילת של א"א לרצף השאלות הנ"ל במשטרה אינה עומדת בסתרה לגרסה בחקירה הראשית. בחקירה הראשית סיפרה כאמור א"א כי כאשר הנאשם היה מחדר אכבעותיו לאיבר מינה כשהייתה ישנה בלילה, היא הייתה מתעוררת מתרך תחושה לא נעימה שאotta הגדירה כתחושה של "**בין כאב להזקה**" (עמ' 12 ש' 17 ואילך לפרטוקול).

דברים אלה אינם מנוגדים לאמוריה במשטרה, על פי הנסיבות שבחר ב"כ הנאשם, לפיהן היא מעולם לא התלוננה בפני איש על כאבים בנוירטיק כמו גם לא נזקקה לטיפול רפואי בעקבות המעשים.

בבקשר למשעי החדרת האצבועות לאיבר מינה, תואר לפנינו כי א"א מסרה במשפטה כי אינה יכולה לומר אם הייתה חדרה עמוקה של אצבועות הנאשם לאיבר מינה אם לאו, ואולם היא הרגישה בבירור את אצבועות הנאשם הנאשם בתוך איבר מינה. בחקירה הנגדית חזרה א"א על גרסה זו כשהעידה לגבי הרגשותה הבורורה כאמור עת החדרה הנאשם את אצבועותיו לאיבר מינה (עמ' 74 ש' 18 ואילך, עמ' 75 ש' 1-8 לפרטוקול).

בבahir וככלל, כי לא ניכרה כל מגמת הפללה או הגזמה בעדותה של א"א כלפי הנאשם. עדותה הייתה זהירה ומדוקقة ובמקומות שבהם עלתה חוסר בהירות, אישרה את הדברים, ללא מגמות או הסתרה.

49. עוד הוסיף והטיח ב"כ הנאשם בא"א כי מגרסתה במשפטה היא השמיטה את הדברים שמסרה בחקירה הראשית לפיהם אמה הייתה לעיטים מתעוררת משנתה מ孔יות המאבק של אחותה ושלה בנאשם, כשהיא נכנס בלילה לחדר המשותף להן ונוגע בהן. על האמור השיבה א"א בכנות: "יכול להיות שתאת זה לא שיתפתי" (עמ' 68 ש' 10-13 לפרטוקול).

מעבר לכך שגם תשובה זו מבססת אותנטיות ומגמת זהירות, הרי לא ראייתי בהשemptת הפרטים הנ"ל מגרסתה במשפטה כמפורט, משומ בקיע בגרסתה של א"א וודאי לא באשר למעשים עצם שביצעה בה הנאשם עפ"י עדותה.

נשלים, כי גרסתה בנדון גם תואמת את גרסת אחותה - המתلونת ק"י ואת גרסת האם בעדותה, אשר העידו שתיהן על קיום התרחשות זהה, בה התעוררה האם;

ק"י העידה בדומה לאחותה א"א ובתגובה לשאלת ישירה של ב"כ הנאשם בנדון, כי זכור לה מקרה קונקרטי שהנאשם נכנס לחדר, אמן התעוררה לשמע הצעקות מחדר, הגיעו לשם ושאלה את הנאשם למשוי בחדר, והוא בתגובה תירץ הימצאותו בכך שהגיע כדי לכטוט את המתлонנות ולבדוק לשלומן (עמ' 125-126 לפרטוקול).

גם האם ק"מ אישרה בחקירה הנגדית כי היו מקרים, במהלך התקופה הרלוונטית, שהיא הייתה מתעוררת משנתה בלילה עקב רעש כלשהו, שהיא איננה זוכרת כו� מהו אותו רעש שהעיר אותה, ברם זכרה כי כאשר קמה לבדוק, מצאה את הנאשם בחדרן של המתлонנות ולשאלתה על מעשיו שם, השיב כי רק ביקש לכטוט את המתлонנות (עמ' 194-195 לפרטוקול).

50. ב"כ הנאשם עימת את א"א על כי בגרסתה במשפטה אין גם ذכר לגרסה שמסרה בחקירה הראשית בנוגע למקרה שבו פצעה אחותה ק"י את הנאשם שנכנס לחדר בלילה (עמ' 69-70 לפרטוקול).

א"א אישרה לא אחת בעדותה לפנינו כי אכן לא יכול לפרט במשפטה את כלל המקרים שקרו, משומ שמדובר במקרים רבים מאוד שנמשכו על פני כ- 6 שנים, בתקירות כמעט יומיות, ולעתים יותר מפעם ביום.

הסביר של א"א להשemptת פרטים מגרסתה במשפטה בנוגע לאירועי פגיעה מינית כאלה ואחרים או עימותים אחרים שחוותה לאורך השנים, משתמש עם הגיון של דברים, ויש לקבלו כאמין.

51. **בחינה כוללת מלמדת כי עדותה של א"א הייתה אמינה ומדוקقة. תיאוריה באשר לפגיעה שחווותה היו אותנטיים וכנים ועל כן מצאתי לאמץ גרסתה במלואה.**

גרסתה של המתלוונת ק"י;

- .52. בדומה לאחותה א"א, גם הודעתיה של ק"י במשפטה לא הוגש, ועל כן גרסתה מבוססת על עדותה לפניינו.
- .53. ק"י הקדימה ופירטה את מצבה המשפטית, הייתה נשואה ואם לשני ילדים, מתגוררת ב... עוד העידה ק"י שעד למועד חסיפת מעשי הנאשם גרה עם משפחתה בבית המשותף של אמה ושל הנאשם.
- עוד סיפורה ק"י היכן גדלה ואימתי נכנס הנאשם לחיה. פרטים אלו פורטו זה מכבר בעדותה של א"א לעיל, ועל כן אמnu מפורט נוסף (עמ' 88-89 לפרטוקול).
- .54. ק"י פירטה בעדותה הראשית על אודות הפגיעות המיניות של הנאשם כלפייה, כדלקמן:
- "...זה התחל ממש בגיל ממש צעיר. זה היה ממש מהתחילה וכל הזמן. אני כל פעם שהיינו נשארות איתנו בלבד אמא שלי בזמן הייתה עובדת במפעל... היא הייתה עובדת בשמורות... הוא היה נשאר איתנו כל הזמן, כל הזמן מתנדב לשמור علينا... אמא שלי הלכה לעבודה, השאירה אותנו, מנשך עליו. היה נראה לה שהוא אימץ אותנו כבנות זווה, אז התרחשה כל הזועה הזאת... הוא היה מטריד אותנו מינית, הוא היה נוגע בי, נוגע בעצמו, מפשיט אותו, מנשך את עצמו, מתחכך, מתחכך, זועה. פשוט זועה. זה קרה הרבה... זה כל כך הרבה, זה קרה כל הזמן, זהה, זה אם הייתי מתקלחת הוא היה נכנס לי למקלחת, נוגע בעצמו ונוגע بي. ובליות כשהוא היה מגע ונכנס לחדר, אגב גם כשאמא שלי הייתה בבית, היא הייתה ישנה והוא היה עדיין מגע. הוא היה נכנס בלילה לחדר. הוא היה נכנס, מורייד את הבגדים, נוגע בי, היה מתעוררת, מעיפה אותו, עוד פעם יוצא, חוזר, ככה. משחקים כל הלילה. לא הייתה ישנה, לא הייתה מצילהה להיות מרוכצת בלילה. כל הזמן הייתה טרודה בזזה והגעתי כבר לשלב, לגיל מסוים, שכבר החלטתי כמו לתכנן איך שהיא אסטרטגיה, מה יהיה מחר, איך אני בורחת מזו? איך אני מונעת את זה? מה אני עשו בשבי לא להישאר אותו?... כל החיים שלי הייתה סביב זה, הייתה כל הזמן בחרדות, כל הזמן פחדים, הייתה צריכה ממש לתכנן לעצמי את היום, איך אני לא נשאר אותו" (עמ' 89-91 לפרטוקול).
- .55. ק"י המשיכה ופירטה בעדותה כי כאשר הנאשם היה נכנס לחדרן עירום בלילה, והיא הייתה מתעוררת מרגע ידו בה, היא הייתה אומרת לו "תלך מפה" ומעירה את אחותה א"א, אותה ישנה באותה מיטה. ק"י הוסיפה כי הנאשם היה נוגע פעם בה ופעם באחותה א"א, והן הגיעו להעיר אחת את השניה כשהיא קורה, ולהתעמתה איתם יחד. הנאשם בתגובה, היה מଘר, יצא מחדרן, מכחחה שהן ירדמו, שב לחדרן וחזר על מעשיו.
- .56. ק"י העידה, בדומה לאחותה א"א, כי בשלב מסוים הן תיאמו האחת עם השניה "לעשות לשמור לילה", בניסוח למניע מהנאשם את האפשרות להפתיע אותן מותו שינה כשהיא עירום ונוגע בהן, אלא שתיאום האסטרטגיה בינהן כאמור בדרכן כלל לא עבד, משומם שהן לא הצליחו להישאר ערות לילה שלם. במקרים המעניים בהם הצליחו להישאר ערות ולהתריע האחת בפני השניה כאשר הנאשם נכנס לחדרן, הן היו מתעמתות אותו יחד, וקוראות לו לצאת מחדרן תוך שאימנו עליו "צא, אנחנו נקרא לאמא, אנחנו נספר לך" (עמ' 91-92 לפרטוקול).
- .57. כשנתבקשה לפרט כיצד הנאשם היה נוגע בה, תיארה ק"י: "מפשיט, נצמד אליו" עירום, מתחכך בי, מנשך

אותו, מתחך כי גם מהוחרה כשהייתי עירומה. איך, פשוט איך. מבקש ממשני שאני אגע בו באיזוריהם האנטימיים שלו, מלמד אותו מה צריך לעשות... אין לעשות شيئا לו נעים, אין לשפשף, אין לגעת, אין להוכיח... הוא היה מסביר לי אין להוכיח את איבר המין שלו, אין לשפשף אותו, מה צריך לעשות. ממש, ממש מדריך אותו, אין עושים את זה. עם הזמן כבר למדתי, זה כבר בא בטבעיות" (עמ' 92 ש' 8-25 לפרטוקול).

בהתשך לתיאורה של ק"י כי הנאשם היה מלטף ונוגע באיבר מיניה, נשאלת ק"י אם הייתה חדרה לאיבר מיניה והשיבה: "אני לא זכרת שהייתה חדרה. אני, באמת באמת לא זכרת שהיא דבר כזה. אולי היתי קטנה מדי ולא הבנתי לא יודעת, לי לא זכור שהיא לי חדרה איתו". לשאלת ב"כ המאשימה: "כשאת אומרת חדרה למה את מתכוונת?", השיבה ק"י: "שאיבר המין שלו היה בתוכו" (עמ' 99 ש' 13-16).

(בדומה למחלוננת א"א, גם לשיטתה של ק"י, חדרה משמעה החדרה של איבר מין הנאשם לאיבר מיניה, בבדיקה מהחדרת אצבעות. גם מתשובהה של ק"י בהודעתה במשטרה לשאלת אם הייתה חדרה של הנאשם אליה, שם מסרה כי הנאשם ניסה פעם להחדיר את איבר מינו לאיבר מיניה ללא הצלחה, אנו למדים כי אף התיחסותה של ק"י לאפשרות של חדרה, מתייחסת להחדרת איבר מין בלבד (עמ' 100 ש' 10-14 לפרטוקול)).

ambilי לפגוע כאמור, יובהר כי לנאים לא מיוחסים מעשי החדרת אצבעות לאיבר מיניה של ק"י.

58. ק"י תיארה עוד בעדottaה כיצד נהג הנאשם להפצע אותה כשהייתה מתקלחת. על פי גרסתה, לא היה מנעול הכלול מפתח בדלת חדר המקלחת, מה שאפשר לנאים כניסה חופשית לחדר המקלחת. ק"י סיפרה כי הנאשם היה נכנס אחריה בשעה שהיא מתקלחת, מסיט את וילון האמבטיה ונכנס לתוכה כשהוא עירום ואומר לה לגעת באיבר מינו, היה מנשק אותה ומתחך בה. היא בתגובה הייתה אומרת לו: "תלך, אני מתקלחת, תצא מפה", אך הוא היה ממשיר במשיעו כאמור עד אשר היה מגע לפורקן מינו (עמ' 93 ש' 6-25 לפרטוקול).

59. ק"י תיארה מקרים נוספים של פגיעות מיניות של הנאשם כלפיה, כאשר הייתה מגננת או רגננת שבה מקום בבית באזור שהוא כינוי "פינת האוכל". ק"י שיתפה כי למרות אהבתה הרבה לניגינה, בשל הפגיעה המיניות של הנאשם בה בזמן שניגנה (היה מתחך בה ומפשיט אותה) היא הפסיקה מאז לנגן (עמ' 94 ש' 7-13 לפרטוקול).

60. ק"י צינה כי את הפגיעה שאירעו למרחבים פתוחים בחדר הבית, כדוגמת פינת האוכל, ביצעה בה הנאשם כשתמה הייתה בעבודה, ואילו את הפגיעה בלילה בחדרה, ביצעה בה הנאשם גם כאשר אמה הייתה בבית (עמ' 94 ש' 14-17).

לצ"ט כי עדותה של ק"י בנקודה זו הייתה זהה לעדות אחותה א"א.

61. ק"י תיארה בעדottaה גם אירוע קונקרטי שהתרחש בסלון הבית,ذكر לה היבט:

"אני זכרת שהייתי يوم אחד בסלון על השטיח, היה לנו שטיח בסלון. שיחקתי באיזשהו משחק, משחק

קופסה... סתם סיידרתי את הקלפיים, שיחקתי כזה עם עצמי והוא היה בסלון, ראה טליזיה ואז הוא אומר לי 'ק"י בואי', עכשו, אני כבר ידעתי מה הוא רוצה. ואני משחתק אותה לא מבינה, לא שומעת, לא, אני ממשיכה בשלי. 'ק"י', הוא קורא לי עוד הפעם 'וואי קצת, הווי קצת', לא ענייתי לו, התעלמתי. הוא בא אליו, הוא קם, השכיב אותו על הרצפה, הוריד ממענו את הבגדים, הוריד מעצמו את הבגדים, התחכר بي ואז כבר אתה יודע, אני מתנגדת, אני מנסה להעיף אותו, אבל הוא כבד מן הסתם, אני ילדה קטנה, אני לא יכולה באמת להרים אותו ואז אמרתי לו 'אני אספר לאמא', אם לא תקום אני אספר לאמא' והוא קם, הוא עצר את זה, פשוט קם, כמובן שהוא ייחן אבל קם" (עמ' 96 ש' 16-33 לפרטוקול).

62. מקרה ספציפי נוסף שתיארה ק"י, אשר נחקק בזיכרון, התרחש בשעה שנגנה באורגן:

"אני זכרת שהיה לנו שרפרף שחור, שרפרף כאילו בלי משענת ואני בגלל שהייתי קטנה אז הייתה עומדת על הברכיים כדי להגיע לאורגן, אז על שרפרף היו עלי הברכיים וניגנתי באורגן ואז הוא הגיע מאחוריו, אני מרגישה שהוא נוגע בי ואני מנסה להדוף אותו אני אומרת לו 'די', כאילו אתה מפיע לי' והוא בשלו, הוא כבר היה עירום כשהוא הגיע אליו. וזהו, אז הוא הוריד לי את המכנסיים ואת התחתונים... והתחילה להתחכר بي מאתורה ואמרתי לו 'די תפסיק', אני לא רוצה, אני לא רוצה והוא המשיך בשלו... קצת,נו קצת, עוד קצת, עוד קצת, עוד קצת, עוד קצת, זהו ואז הוא גמר, אני זכרת שאפילו הוא לcliffe את שרפרף השחור הזה, והברכיים שלי היו וקמתי ככה והסתכלתי על זה ומיד הלכתי למקלחת להתקלח ואמרתי 'aic, איך אני אנקה את זה עכשו?' ולא נקייתי את זה... השרפרף הוא נשאר ככה כמו שהוא" (עמ' 97 ש' 17- ואילך).

63. בדומה לगרסתה של אחותה א"א, העידה ק"י, כי מעשי של הנאים כלפי פסקו כשהייתה כבת 12-13, עם מעברים לכתובות האחרונה שבה התגוררו יחד אמן והנאים (עמ' 96 ש' 1-3). אוסיף, כי עדותה של ק"י כלל פירוט ביחס לתקופה שבה התגוררה עם בן זוגה ובנותיה בבית של אמה ושל הנאים. ק"י הסבירה בעודותה את הסיבה בעיטה שבה לגור באותו בית עם הנאים, חרף הפגיעה המיניות שחוווה בילדותה, כמו גם כיצד פעלה על מנת להגן על בנותיה אפשרות של פגיעה בהן על ידי הנאים.

כך פירטה ק"י את הדברים: "... באotta תקופה ילדתי את ביתי הבכורה, גרתי ב---- אני ובעליה והילדה גרנו ב----, נקלענו למצב כלכלי מאד קשה, ולא הייתה לי ברירה, כאילו אמרתי 'אין מה לעשות, זה או שאין גרה אצל אמא שלי או שאין גרה ברכוב. אין מה לעשות, אבל ידעתني איך להתנהג, ידעתני מה אסור, מה מותר, ידעתני שאסור שהוא לבד בחדר... גם כישלדתי את ע', היינו כבר 4 נפשות בחדר ולא יותר".

ק"י הדגישה כי על אף שהיא חדר ריק בבית (ס' כבר עזב את הבית) היא לא הצליחה לבנותיה לישון בנפרד ממנה בחדרו של ס', וזאת כדי למנוע אפשרות של פגעה מינית בהן על ידי הנאים, וכלשונה "לא הפקרתי אותן, פשוט מאד. ידעתני איך להתנהג איתם".

(עמ' 104-105 לפרטוקול).

לעדותה של ק"י נמצא סיווג בעדות אחותה א"א אשר העידה באופן דומה בעניין זה (עמ' 10 לפרטוקול).

כאן המקום להציג, כי עדותה של ק"י כללה גם פירוט נרחב באשר לעיתוי חשיפת המעשים וכן בנוגע להימנעות מהותרת בנותיה להשחתתו של הנאשם. לסוגיות אלה אתייחס בפרקם נפרדים בהמשך אשר יכללו גם את גרסתה של א"א לאמור ..

החקירה הנגדית;

64. בדומה לאופן ניהול החקירה הנגדית של המטלוננט א"א, התמקד ב"כ הנאשם בנסיבות למצוא **בקיעים גם בגרסתה של ק"י.**

65. ק"י עומרה, בדומה לאחותה א"א, עם הגרסה שמסרה בחקירה הראשית באשר לעיתוי ולגיל שבו החלו לשיטתה פגיעות הנאשם בה. ב"כ הנאשם הטיח בק"י כי בוגוד לגרסתה בעיתות הראשית לפיה הפגיעה המינית החלו עם כניסהו של הנאשם לגור עמן בבית בגיל 5 לערך, בגרסהה במשטרה מסרה כי הנאשם עבר להתגורר עמן כשהיא בת 6 או 7, לא יכולה להגיד לך בדיק בת כמה הייתה".

ק"י הסבירה בעדותה כי היא איננה זוכרת את הגיל המדויק שבו עבר הנאשם לגור עמן, אם כי היא זוכרת שהנפטר התגורר עמן לפני שעלה לכתה א' (עמ' 107 ש' 5 - 26 לפרטוקול).

ניסינו החזר של ב"כ הנאשם להציג סטירה בעלת משקל בין הגרסה שמסרה ק"י במשטרה לבין הגרסה שמסרה בעדותה לפנינו בנוגע לעיתוי שבו נכנס הנאשם לחיהן והחל לפגוע מינית באחותה ובה, דינו להזדהות;

ק"י כבר מגרסתה הראשונה במשטרה, ועל כך לא חלק ב"כ הנאשם, העידה כי איננה זוכרת גיל מדויק, והמשיכה בקשר טיעון זה גם בעדותה לפנינו, כשאין בקושי של ק"י לנ��וב בגיל מדויק כדי לפגום, ولو במעט, באמינותו.

אוסיף עוד, כי גרסתה הנ"ל באשר למועד שבו עבר הנאשם להתגורר עמן, עולה בקנה עם עדויות נוספות שנשמעו לפנינו ובכללן עדות הנאשם עצמו בה העיד כי עבר להתגורר עם אם המטלוננט בשנת 92' בהינתן שהמטלוננטות לידות 86', הרי הן היו כבאות 6 שנים לאחר מכן (עמ' 226 ש' 19 לפרטוקול).

66. ניסינו ב"כ הנאשם למצוא בקיים בגרסה המטלוננטות בוגע לגילן בעת תחילת הפגיעה המינית בהן, דינו כאמור דחיה.

67. ב"כ הנאשם המשיך והטיח בק"י כי בהודעתה במשטרה אין זכר לגרסתה בעדות הראשית בה פירטה כי הנאשם נכנס אליה לתוך האמבטיה. ק"י הסבירה בכךות: "כי היו מקרים שהוא קרה. זה לא מקרה אחד או שניים או שלושה. זה 6, 7 שנים שהוא קורה כל يوم, כל יום. יש המון מקרים שגם עכשו עדיין לא סיירתי עליהם. זה לא אומר שהם לא קרו" (עמ' 123 ש' 16-18 לפרטוקול).

הסביר זה של ק"י כן,אמין וקורני ויש לאמצאו. אין לצפות מכך לפרט ואף לזכור כלaira וAIRUA של פגעה מינית בה. כאמור עסקין ברצף של AIRUAים שאירעו על בסיס יומי-יום ועל פני, לכל היותר, תקופה של שש שנים. תיאורה של ק"י בעדותה לפנינו, באשר למקרה שאירע בחדר המקלחת ואשר כלל את כניסה של הנאשם לתוך האמבטיה

עצמה, אינו עומד בסתרה לגרסתה במשטרה, אלא הוא אף מקרה נוסף של פגעה מינית במתלוננת שמצובר לרצף המקרים הרבים שהתרחשו בחדר המקלחת ובכלל, אותו נזכרה ק"י בספר ברגע נתן.

68. לשאלת ב"כ הנאשם, אם היא זוכרת אירוע ספציפי שבו פצעה את הנאשם, ענתה ק"י: "אני זוכרת המונ. אני זוכרת שיום אחד הייתה על הספה, הוא בא להרים, הוא הרים אותי, הרים אותי לחדר, התנגדתי ונתקני לו עין והתנפחה לו העין וכשאמא שלי חזרה מהעובדת היא שאלת אותה מה זה? אז הוא אומר לה 'לא, קיבלתי בעבודה מכח מהארון'."

לשאלת אם האירוע הספציפי הנ"ל קרה ביום או בלילה, השיבה ק"י "ביום" (עמ' 125 ש' לפוטוקול).

ב"כ הנאשם רואה במפורט סתריה אל מול גרסת א"א אשר תיארה כאמור פגעה דומה, במהלך אחד המאבקים הליליים עם הנאשם, ברם לא כך הם פניו הדברים;

כפי שהסבירה ק"י בעדותה, היו מקרים רבים שבהם היא פצעה את הנאשם תוך כדי מאבק, וכך שלא ניתן לשולח כי האירוע הספציפי אשר התרחש בשעות היום, כפי שפירטה ק"י לעיל, איננו אותו אירוע אשר פירטה א"א בעדותה, שהתרחש בשעות הלילה, אלא בבחינת אירוע נוסף.

מצין כי חיזוק לגרסת ק"י בנוגע לפציעת הנאשם סמור לעין, ניתן למצאו דוקא בעדותה של הנאשם עצמו לפניינה בה אישר כי אכן נشرط סמור לעין בתקופה הרלוונטית, גם שהכחיש כי השיטה נגרמה לו על ידי מי מהמתלוננות וטען כי נشرط מארון ברזל בעבודה (עמ' 247 לפוטוקול).

כפי שפורט ויפורט, ההסבר לעיל שסיפק הנאשם בעדותו לנסיבות פצעתו סמור לעין, זהה לתירוץ שסיפק הנאשם בתקופה הרלוונטית, על פי עדות המתלוננות ואמן, עת האם התעוררה מהרעש שביקע בחדר המתלוננות במהלך מאבקן בנางם בחדר בלילה, ופצעתו ע"י ק"י (עמ' 247 ש' 26-19 לפוטוקול).

69. כשנשאלה ק"י מדוע לא סירה במשטרה, כפי שהעידה בפניינו, על כך שהנאשם הדריך אותה כיצד לאחוז באיבר מינו וair לעגג אותו, השיבה כי לא נשאה באופן ישיר על כך במשטרה. שם הופנו אליה שאלות כליליות תוך שהונחתה לפרט על המעשים עצם שביצעה בה הנאשם, מבלי שנדרש או ראתה להידרש לפירוט "הרקע" לאירועים ולדקיות כפי שאלה הועלו בעדותה בבית המשפט (עמ' 133 ש' 5-13 לפוטוקול).

נוסיף כי אמרתה הכללית של ק"י בגרסתה במשטרה כי הנאשם "היה מסביר לי איך לעשות לו נזעם", כפי שצוטטה לפוטוקול, אף מחזקת ולכל הפחות עולה בקנה אחד עם גרסתה המפורטת יותר לפניה בסוגיה שפורטה, ויש בה כדי לקעקע את ניסיון ב"כ הנאשם להציג עלblkיעים בגרסתה בעניין.

70. ק"י הופנתה בחקירה הנגדית להודעתה במשטרה מיום 18.8.2018, שם מסרה תיאור בנוגע לאירוע מיני שקרה בסלון הבית, כשהבאותה הודיעה ממש, שינתה גרסתה בנוגע לאירוע בטענה כי התבבללה וערבה בין אירועים. עמוד 16

המתלוננת הסבירה בעדותה את הסיבה בעיטה ערבה בין אירועים שונים: "... באופן כללי שכוראה לך אירוע אחד בחיים זה קורה לך רק פעם בחיים, אתה בדרך כלל זוכר את כל הפרטים. שכוראים לך האירועים האלה באופן קבוע במשך שנים על גבי שנים, קשה מאוד לזכור את כל זה לפרט פרט... זהה קורה במשך כל כך הרבה שנים, כן, יכול לזכור שמתערבב לך אירוע עם אירוע. יכול להיות שאתה לא זוכר את כל הדברים במדויק..." (עמ' 130 ש' 2-8 לפירוטוקול).

71. ניתן היה להתרשם כי מדובר בהסבירו אונטני אשר אף מתישב עם ניסיון החיים ביחס לנסיבות בענייננו. אין ספק לטעמי כי הבלבול בכל הנוגע לפרטי האירוע שהתרחש בסלון הבית כאמור במהלך הודעה משטרתית, אינו משליך על מהימנות גרסתה בנוגע לאירועים הכלולים שפירטה משטרת ובעודותה לפניינו.

72. נשוב ונזכיר כי על פי ההלכה, המוגנת בניסיון החיים, אין לצפות מקרובן עבירות מין, לזכור בקפידות את כל הפרטים הנוגעים לפגיעה המינית שחווה.

עמד על כך בית המשפט העליון בקביעו:

"...לא לモותר הוא להזכיר את הגישה המושרשת לפיה, אין לצפות כי גרסתם של קורבנות לעבירות מין, תהא שלמה, עקבית, קוורנטית, וחסרת אי-דיוקים (וראו, ע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (20.10.2010)); ע"פ 6643/05 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנובו] (3.7.2007)). לפיכך, בבוא בית המשפט לבחון את מהימנות גרסתו של קורבן לעבירה מין, הוא יכול להסתפק "בגראין האמת" שבה, ולעתים אף "בגראין הקשה" של הדברים. כפי שציינתי בפסק דין בעניין פלוני:

'בשל אופיה הייחודי של עבירת המין והטראותה שהיא מסבה לקורבנה, שומה על בית המשפט לבחון את עדותו של קורבן עבירת המין בצורה קפידנית אך רגילה, ומתוך התחשבות בקשיש של הקורבן לשחרר במידוייק את האירועים, למסור מועדים מדויקים ושעות ספציפיות, וליתן הסבר לחוסר תגובה או להתנהלות, הנתפסת עבמי המתבונן מהצד חסרת הגיוון או כבלתי מתකבלת על הדעת' (שם, בפסקה 65). (ע"פ 30/15 פלוני נ' מ"י (מיום 20.4.16)).

73. הדברים נכונים ואף ביתר שאת בענייננו, שעה שעסוקין במתלוננת אשר מתארת לאחר שנים ארוכות פגיעות מיניות שחוויתה, בתדריות יומ-יומיות, זאת בהיותה קטינה רכה בשנים משך למעלה משניהם רציפות.

74. מעבר להתרומות הבלתי אמצעית מהימנות עדותה של ק"י, הרי בנסיבות שפורטו אין לצפות כי ק"י תזכור כל פרט מכל אירוע שחוותה בקפידות, מבלי לבלב או לערב בין אירועים או ביחס לפרטים מסוימים מהם אירועים. אין מקום לדרש בענייננו מק"י לתאר מעבר לעיקרי האירועים שחוויתה.

75. ב"כ הנאשם ראה לעממת את ק"י עם תיאורה בחקירה הראשית בנוגע לאירוע שהתרחש עת שניגנה על הארגן. בתיאור האמור, הlion ב"כ הנאשם, נזכרה ק"י לספר כי לאחר שה הנאשם הגיע לפורקן מימי ושרפרף הארגן התלכלך מזערע, השרפף נותר מלוכך והוא לא ניקתה אותו. לעומת זאת, בהודעתה משטרת כלל לא הזכירה ק"י את התיאור

באשר להתרחשויות סביב "השרפרף המלוכלי". ק"י מצדה אישרה בנסיבות כי לא צינה את הפרטים הנ"ל בהודעתה שמסרה במשטרת (עמ' 135-136 לפרטוקול).

76. אין כל מקום לזקוף לחובתה של ק"י השמתת פרטיהם כאמור מההודעתה במשטרת. כפי שהובחר לעיל, עסוקין באירועים שקרו לפני יותר משנה שנים, ועל פני שבע שנים רצופות, כמשמעותו כמפורט אירוע זה או אחר יעלם בזיכרון ברמת פרוטו שוניה. היגיון החיים אף מתישב עם אפשרות שרק עת תיארה לפנינו את האירוע על האורגן, נזכרה "בחוויית הלכלוך שנouter על השרפף". באוותה מידה מסתבר כי האירועים המלאים היו מצויים בזיכרון של ק"י גם במהלך גרסתה במשטרת, ברם הנסיבות באותו מעמד לא הצדיקו בראיתה פרוטו ורחבנה. מדובר בפרט שהוא שוי לתיאור עיקרי המעשים, אשר כאמור, נמסר במשטרת.

כך או כך, אין בהשماتת הפירוט שבדין מההודעה במשטרת כדי להשליך על מהימנות עדותה של ק"י לאירועים ואולי היפוכם של דברים נכון.

77. סופו של יום, עדותה של ק"י הותירה רושםאמין וחובי ביותר. היא תיארה באופן משכנע, אותנטי, ומפורט את הפגיעה בה, כשהיא ניכר כי ק"י מתארת את אשר חוויתה בחושיה, ללא כל מגמת הגזמה. ראייתי, אם כן ולא ספקות, לאמץ את גרסתה של ק"י במלואה.

עדות אם המתלוננות- ק"מ;

78. ק"מ לא הייתה עדה ישירה לפגיעה המיניות במטלוננות, אך שעדותה התמקדה בעיקר בפירוט השתלשלות אירוע החשיפה של המעשים.

79. טרם שאפרט מעדותה של ק"מ בנוגע חשיפת המעשים, אני רואה להתייחס לפרט בעל משקל שעלה מעדותה ואשר לא נסתר. ק"מ פירטה בעדותה כי עבדה בשטר-aos בשמורות אשר כללו משמרות לילה עד שנת 95' אז נולד בינם המשותף שלה ושל הנאשם, ס'. עוד פירטה כי בתום שנה מלידת בנה, היא שבה למעגל העבודה, הפעם כמטפלת בקשישים, עבדה יומיות של בין 8 ל- 10 שעות (עמ' 171-172 לפרטוקול).

נתון זה סותר את סעיף 3 לחלק הכללי לכתב האישום בו פורט, כי בין השנים 92'- 99' נהגה ק"מ לעבוד בשמורות לילה, והנאשם נותר לבדוק עם המתלוננות, כשהתקופה זו הוגדרה ע"י המאשימה כ"תקופה הרלוונטית".

לפיכך, נדיין כי הנאשם נותר לבדוק עם המתלוננות בלילות, עד לשנת 95' לכל המאוחר.

80. יובהר כי אין במפורט כדי למעט מהתקופה שהוגדרה בכתב האישום כאמור כ"תקופה הרלוונטית". אין חולק כי המעשים המזוהים לנאשם, ארעו במהלך השנים 92'- 99', כשהתקיפות שתוארו על ידי המתלוננות והתרחשו בשעות הלילה, קרו גם כשאמן הייתה בבית, ואין מניעה כי נמשכו כמתואר גם לאחר שהפסיקה האם לעבוד משמרות לילה ומאותר לשנת 95' כאמור.

עוד להבהיר כי הנאשם עבד לאורך השנים במשמרות וכפועל יצא מכך, יכול היה להימצא בבית, בשעות שונות של היום, גם כאשר האם ק"מ נמצאת בעבודתה, בין במשמרות בעבודתה הקודמת, בין כמתפלת בקשיים בעבודתה המאוחרת.

81. ק"מ פירטה בעודותה הראשית את השתלשלות העניינים שהביאה לחשיפת מעשיו של הנאשם במלוננות. על פי גרסתה, ביום החשיפה, לפנות בוקר, התגלו ויכוח שהסלים בינה לנאים סביר האשםו כלפי היא בוגדת בו. באותו יום לאחר ששסיימה לעבוד, הלכה לבית אמה ג' ושיתפה אותה בקשישים שהוא ביחסה עם הנאשם וביחסו הקשה כלפייה. לאחר מכן נסעו כולם לבית המשותף לה ולנאים (ג', ק"מ, א"א וט' אחות של ק"מ). אמה ג' צינה, כי היא צריכה לשוחח עם הנאשם "באربע עיניים", מבלתי שהסכמה לחשוף בהמה מדובר. ק"מ פרטה כי מוקדם להתרחשות, סיפרה לה אמה על תלונות ל', בת דודתה, שהנאים עברו פגע בה מינית. ק"מ לא זכרה באיזו נקודות זמן סיפרה לה אמה על מעשיו של הנאשם כלפי ל', אם כי ידעה לומר בבירור כי רק ביום חשיפת המעשים במלוננות, נודיע לה על סיפור הפגיעה בל'.

82. ק"מ אשר הייתה נסעתה מאוד במהלך עדותה, לא זכרה לתאר במדויק כיצד התגלגלו האירוע בערב החשיפה, ברם לאחר שב"כ המאשימה רעננה את זיכרונה מתוך הדברים שמסירה במשטרה, השלימה ק"מ כי בשלב הראשון אמרה סיפרה לה על מעשיו של הנאשם בל'. בהמשך לכך, בשלב העימות בין ג' לנאים בחדר, הפסיקו בה המלוננות לספר להן על מה סבנת מתעמתת עם הנאשם, אז נאלצה לש特派 אותן במקורה שקרה עם ל'. בתגובה לכך, אמרו לה המתלוננות "אז יש לנו גם לספר לך משהו" (עמ' 156- 163 לפרטוקול).

ק"מ דיבקה בגרסהה לעיל גם במסגרת החקירה הנגדית (עמ' 182 לפרטוקול).

83. יובהר כי לא מצאתי ממש בניסיון ב"כ הנאשם להציג עלי סתרה בעלת משקל בין הودעתה של ק"מ במשטרה לגרסהה לפנינו בכל הנוגע לנקודות הזמן המדוייקות ולעיטוי בו חשפו המלוננות את הפגיעה המינית של הנאשם כלפין.

84. עדותה של ק"מ לפנינו משלימה את גרסתה במשטרה ואינה עומדת בסתרה לה. בהודעתה במשטרה כפי שצוטטה לפנינו (לאחר שב"כ הנאשם בחר לא להגיש), מסירה ק"מ כי כשאמה ג' התעמתה בחדר עם הנאשם, היא עמדה יחד עם המלוננות מאחוריו דלת החדר והן שמעו אותם מתעמתים, אז הן פנו למטבח, והמלוננות הפסיקו בה לספר להן מה סבנת יודעת על אודות הנאשם שהוא מסתיר מכם.

85. עדותה של ק"מ לפנינו זהה בעיקרה לגרסהה הנ"ל במשטרה. לא ראייתי באירועים המינוריים בנוגע לנקודות הזמן המדוייק או המיקום המדוייק בחלל הבית בהן חשפו המלוננות בפני אמן את הפגיעה המינית, משום בקייע הפוגם באופן כלשהו בגרסהה של ק"מ בכל הנוגע להשתלשלות שהביאה לחשיפת המעשים במלוננות, כשמכל מקום גרסתה תואמת בעיקרה לגרסה המלוננות בנדון ומשמשת חיזוק ותמכה לה.

86. ק"מ המשיכה וסיפרה בעודותה כי לאחר שהמלוננות חשפו בפנייה כי הנאשם פגע בהן מינית בילדותן, היא איבדה עשתנות, צרחה על הנאשם, והוא בתגובהו האשים אותה וטعن, גם בפני אמה ג', כי היא לא נתנה לו מספיק אהבה והוסיף "עכשו הרסתם לעצמכם את החיים", ובהמשך לכך אמר "אבל ביקשתי סליחה", כשלהבנתה הוא

התכוון לכך שביקש סליחה מהמתלונות (עמ' 164 ש' 20 ואילך, עמ' 165 ש' 1-25 לפרטוקול).

87. ב"כ הנאשם התריס בפני ק"מ כי גרסה האמורה סותרת את הודעתה במשטרה שם מסרה: "**אני נכנסתי לחדר והן א"א וק"י הוציאו אותו ולא בדיק שמעתי מה קרה, אבל שמעתי שהוא צורח ומשתגע ושמעתי אותו אמר אם אתן תמלוננו אתן תפגעו מזה**".

ק"מ הסבירה, כי המתלונות ניסו להרחק את הנאשם מהחדר בשל כל ההמולה שהתחוללה באותו רגעים, ברם היא הייתה בפתח החדר, ושמעה את הנאשם אומר אין את הדברים שפירטה במשטרה והן את הדברים שהוסיף ופרטה בעדותה לפנינו כאמור (עמ' 186-188 לפרטוקול).

88. ק"מ אישרה בעדותה הראשית את חתימתה על גבי שני מכתבים המופנים לפרקטיות, הראשון מיום 18.3.29, והשני מיום 18.4.30 (ת/7 ו-ת/7א בהתאם).

89. ק"מ הסבירה כי במכتب הראשון בזמן ביקשה לבטל את התלונה שהגישה נגד הנאשם כמו גם את צו הרחקה שהוצאו נגדו, בגין אי-ירוע האלים שארע בינה לנאשם בבוקר יומם חשיפת המעשים מושא כתוב האישום. ק"מ נימקה כי כשעתה לביטול התלונה על פי המכטב האמור, היא הייתה במצב נפשי רעוע, גילתה רחמים כלפי הנאשם וחסה עליו כאבו של בנים המשותף.

גם בחקירה הנגדית ציינה ק"מ כי הנאשם באותו זמן "שיחק ברגשות" שלא באופן שהביא אותה לבטל את התלונה נגדו, לאחר שנכנעה ללבה הרוחם (עמ' 189-190 לפרטוקול).

90. במכتب השני בזמן, שבו ביקשה ק"מ לחזור בה מבקשתה הקודמת לביטול התלונה נגד הנאשם, נימקה ק"מ כי הבקשה הקודמת, מקורה היה בלחצים שהופעלו עלייה. ק"מ העידה לנוינו כי אילו הייתה מותירה את בקשתה לביטול התלונה נגד הנאשם על כנה, היא לא הייתה סולחת לעצמה עד יומה האחרון.

(עמ' 167 ש' 13 ואילך, עמ' 168-169 לפרטוקול).

91. השתלשלות האירועים המתווארת, מוסיפה בנסיבות, לכנות עדותה של ק"מ שיש בה ללמד כי ק"מ לא פעל להכפי או להעליל על הנאשם, כשבعدותה לחובת הנאשם באה בבחינת אמת כאבת ומצערת, אשר ק"מ התקשתה לעכלה.

92. בבחינת מעלה מן הדרוש לעניין הכרעה זו אשלים כי ב"כ הנאשם חקר את ק"מ ארוכות בניסיון להפריך את גרסתה בכל הנוגע לשתלשלות העימות בינה לנאשם ביום החשיפה, לפנות בוקר, והתמקד בניסיון לברר מי עשה מה באותו עימות זוגי על מנת לקבוע כי ק"מ היא זו שניפיצה על הרצתה בקבוק זכוכית במהלך העימות כאמור, ולא הנאשם, כפי שהעידה בעדותה הראשית (עמ' 172-176 לפרטוקול).

מעבר לכך, שנותן זה כלל אינו רלוונטי לשאלות שבמחלוקת כאמור, ואין בו כדי לסייע לנו בהכרעה, הרי גם לגופם של דברים, הוכח כי הודעתה של ק"מ בסוגיה במשטרה לא רק שאינה עומדת בסתרה לעדותה בחקירה הראשית, אלא אף נתמכת בגורסת הנאשם עצמו במשטרה ובעדותו הראשית בה סיפר כי הוא זה שניפץ את הבקבוק על הרצתה (ת/3 ש' 80-81; עמ' 241 ש' 12-14 לפרטוקול).

עדות ג' - סבtan של המתלוננות;

93. ג', סבtan של המתלוננות, אשר לה חלק דומיננטי במהלך חייהן של המתלוננות, מאז יולדותן ועד היום, לא הייתה עדה לפגיעות המיניות שחוו המתלוננות. גם עדותה התמקדה בעיקר בשתלשות האירועים ביום חישוף המעשים ובפרטים נוספיםו לה, על פי גרסתה, אחواتה א'.

94. יובהר שאין בפירוט גרסת ג' להלן כדי להזכיר עדות בלתי קבילה או לבס אירועים פליליים עליהם למדה ג' רק מפי השמעה. הצגת הדברים באה אר למד על סבירות השתלשות האירועים וบทמייה לגרסת המתלוננות בעניין.

95. ג' ספירה בעדותה כי אחواتה א' שיתפה אותה כחודשיים מוקדם למועד חישוף המעשים במתלוננות שבונינו, כי כאשר בתה ל' ביקרה בילדותה, כשהייתה בת 10 שנים לערך (כשל' כיום כבת 35), ביתו הנאם כדי לשחק עם ס' (הבן המשותף לק"מ ולנאמם), ניסה הנאם להכנס יד לתחתונית של ל' וביד האחראית נגע בחזה, והוא נמלטה ממש (עמ' 142-145 לפרטוקול).

96. ג' המשיכה ומספרה כי לא שיתפה איש במידע הנ"ל על אודות מעשי הנטען של הנאם כלפי ל', עד ליום חישוף המעשים בעניינו. באותו יום מוקדם לחישוף המעשים, הגיעו ק"מ לביתה של לג' כשהיא בוכיה ונסערת בשל יחסו של הנאם כלפיה, בעקבות כך קבילה ג' החלטה לנסוע יחד עם ק"מ ובת נספת-ט', לבitem המשותף של ק"מ ושל הנאם, על מנת להתעמת עם הנאם על התנהלותו הכלולית.

ג' ספירה כי הגיעו לבית, נכנסה לחדר, התעמתה עם הנאם על מעשיו כלפי ל', והוא מצדיו חזר ואמר שבתה ק"מ אשמה בכל ואחר כך בקש "סליחה, סליהה". על פי ג', לאחר שק"מ וט' גם החלו לצחוק על הנאם ולהתעמת אותו על כך שפגע מינית במתלוננות, הוא אמר: "ג'... החים שלי נגמר והוא תפס כוח ורץ למרפשת והוא רוצה לקפוץ ואני הלב שלי אני תפשתי אותו, אמרתי לו 'זה לא הולך ככה', אתה צריך עונש. לשבת בכלא" (עמ' 145-147 לפרטוקול).

97. עדות ג', לרבות בכלל הנוגע לתגובת הנאם כשעומת עם הפגיעות המיניות שביצע במתלוננות, דומה בעיקרה לגרסת המתלוננות והאם ק"מ. עדותה של ג' הייתה אותנטית וכנה, וראיתי לאמצה עדות מהימנה שלא נסתירה.

חוסר הבהירות, מתי בדיק ספירה ג' לבתיה ק"מ על הטענות לפגיעות מיניות של הנאם בלבד לכואלה, אין בו להעלות או להוריד לעניינו.

98. החקירה קטי טנוס פירטה בעדותה באשר לפעולות חקירה שביצעה. כן ביקשה היא להתמודד עם טענות שהותו כלה באשר למחדלי חקירה, כשלסוגיה זו או תייחס בנפרד, ועל כן אמnu מהרחביב בעניין בשלב זה.

99. החוקרים עטף באדר ו יצחק אורנשטיין העידו על פעולות חקירה שביצעו, כאשר לא מצאתי נקודות דרישות לדין בנדון.

ניתוח עדויות ההגנה

גרסת הנאשם;

100. הנאשם מסר ארבעה הודעות במשטרה (ההודעות הוגשו וסומנו - ת/1, ת/2, ת/3, ת/4) אשר גם תועדו בוידאו (הדיםקים הוגשו וסומנו ת/1א, ת/2א, ת/3א, ת/4א). בהודעתו הנ"ל הכחיש הנאשם באופן גורף את כל המעשים המיוחסים לו והმפורטים בכתב האישום.

101. הנאשם פירט בגרסתו במשטרה כי המנייע להגשת תלונת שווה נגדו על ידי המתלווננות, נועז ביחסיו הרעים עם ק"מ, בעט"ם גמלה בלבד המתלווננות ההחלטה לנוקם בו באמצעות עלילת שווה.

102. גם בעימות שנערך בין לק"מ, הכחיש הנאשם פגיעה בק"מ או במתלווננות, כשחזר וטען: "**לא עשית כלום**", זאת כתגובה לתיאורים של ק"מ בעימות, אשר ליחסו האלים כלפיו ולאמרתה כי לא ידעה שהוא פגע במתלווננות אם כי תמיד הרגישה "**שמחו לא בסדר**" (דו"ח העימות הוגש וסומן - ת/6).

103. בתרגיל החקירה שנערך בין ק"מ ובינו, הנאשם אומנם לא הודה באופן מפורש במעשים המיוחסים לו בכתב האישום, אולם הוא גם לא הכחיש את המעשים כשבתוויות בתרגיל יש אף כדי להפלילו, כפי שיפורט בהרחבה להלן (דיסק ותמליל תרגיל החקירה הוגש וסומן ת/5 ו- ת/5א בהתאם).

104. בעדותו לפניו דבק הנאשם בהחשתו הגורפת את המעשים המיוחסים לו, תוך שימוש בביטויים "**לא היה ולא נברא**", "**לא היו דברים כאלה**", "**אני לא עשית שום דברים כאלה**" (עמ' 246 ש' 23 ואילך, עמ' 247-249 לפוטוקול).

105. הנאשם חזר בעדותו על ההסבר שמסר במשטרה לפיו האשמות השווה של המתלווננות כלפיו מקורן בעימות שהתרחש בין לאמן ק"מ, בעטיו רקמו המתלווננות מזימה לנוקם בו, על לא עוויל בכךו (עמ' 244 ש' 29 ואילך, עמ'

106. הנאשם תiar בעדותו ייחסים קרובים וטוביים עם המתלווננות, הן בתקופת ילדותן והן לאחר שבגרו.

בקשר לתקופת הילדות של המתלווננות תiar הנאשם חוות משפחחה נורמטיבית וחביבת. בנדון סיפר על בילויים משפחתיים אשר כללו ביקורים אצל משפחתה של ק"מ ואצל משפחתו, וכן נופשים משפחתיים מטעם מקום עבודתו. עוד סיפר כי דאג לכל צרכיה של המתלווננות, הקפיד לחגוג להן ימי הולדת ועד.

הנאשם הוסיף ופרט כי גם במהלך השירות הצבאי של המתלווננות, מערכת היחסים בין ובין הייתה טובה וכללה ביקורים בבסיסים הצבאים בהם שירתו המתלווננות לרבות דאגה לאוכל לק"י אשר לא אהבה את האוכל שספק לה בבסיס.

(עמ' 227-231 לפרוטוקול).

הנאשם תiar ייחס קרבה עם המתלווננות גם בחיהן הבוגרים, לאחר שעזבו את הבית בתום השירות הצבאי. בנדון פרט מגשים תכופים עם המתלווננות, כולל המשפחה הגרעינית שלהן, אשר כללו ארוחות משפחתיות בערב שבת בבית המשותף לו ולק"מ וכן מגשים רחבים יותר אשר כללו גם את משפחת בני זוגן של המתלווננות; מגשים בביתן של המתלווננות כדוגמת מפגש קבוע אצל א"א כל שנה בלבד בעומרא; נופשים משותפים עם א"א ובן זוגה ב---- ועוד.

הנאשם הוסיף ופרט כי גם בתקופה שק"י התגוררה יחד עם בן זוגה וילדייה בבית המשותף לו ולק"מ כאמור, שררו יחסים טובים מאוד ביניהם. בנדון פרט כי הוא סייע לק"י באותה תקופה להוציא רישיון נהיגה ולרכוש רכב. כמו כן נהג לקנות בשר כשר עברו בן זוגה של ק"י אשר הקפיד על שמירת כשרות, אחרת היו נוצרים ויכוחים סביב הנושא.

עוד הדגיש הנאשם כי בתקופה האמורה,לקח מדי פעם את אחת מבנותיה של ק"י אל הגן או ממנה, לאכול גלידה, למכות, לבקר אצל אחותו ר' ועוד.

(עמ' 234-235, עמ' 239 ש' 1 ואילך לפרוטוקול).

707. הנאשם הופנה בעדותו לגרסת התביעה (המלווננות, אמן וסבטן) לפיה ביום חשיפת המעשים, וכתגובהו ל"אבוד העשתונות" של ק"מ לאחר שנודע לה על מעשי במתלווננות, התוודה הוא על מעשי, הסביר את מעשי במתלווננות בכר שק"מ לא העניקה לו אהבה, הרסה את חייו, וכי ביקש סליחה על מעשי.

808. הנאשם הכחיש את הגרסה האמורה שעלתה מעדויות התביעה, והuid בהקשר זה כי הוא אכן זוכר את מכלול ההתרחשויות ביום המדובר של חשיפת המעשים, מהחר שהיה תחת השפעת אלכוהול. מכל מקום, כך על פי גרסתו, ככל שבקש סליחה באותו יום, זו הייתה מופנית לק"מ על יחסו הקשה כלפיו ולא למתלווננות עצמן.

(עמ' 248-247 ל פרוטוקול).

909. הגרסה של הנאשם כי איןנו זוכר פרטים מיום החשיפה בשל כך ששתה אלכוהול, מעבר לכך שלא הותירה רושם אמין, הרוי היא, לכל הפחות, מחלישה את הנסיבות הגורפות לאפשרות כי התוודה על מעשיו בפני בני המשפחה בזמן אמת.

910. זאת ועוד, הנאשם נזכר במשטרת בליל חשיפת המעשים, כשבחקירתו הנ"ל אין עדות לכך שהיא תחת השפעת אלכוהול, הוא לא טען זאת בפניו חוקריו ויש להניח כי אכן הנאשם לא היה פיכח, הדבר היה מתועד ע"י החוקרים.

911. חיזוקrai מהימנות הנאשם, מצאתי גם בניסיונו להכחיש בעודתו לפניו דבר קיומו של שיח בחדר בין ובין סבתן של המתלוננות ביום החשיפה. עדות זו עומדת בסתרה לgresתו בהודעתו הראשונה במשטרת מליל החשיפה, שם אישר כי סבתן של המתלוננות נכנסה אליו לחדר, וכי הם דיברו ביניהם, על אף שהל את תוכן השיח כזה שככל דיון על המקרה שארע לכואורה עם לי (עמ' 254 ש' 12-23 ל פרוטוקול, ת/1 ש' 46-61).

912. הנאשם לא סיפק הסבר ענייני לסתירה האמורה, כסבירלט בעיקר ניסיונו של הנאשם להרחיק עצמו מהעדויות שפועלות נגדו, על ידי הכחשה גורפת של כלל עדויות הטבעה, על כל המפורט בהן.

913. גם ההסבר הסתמי שסיפק הנאשם (בניסיון ליישב את הסתירה בין gresתו במשטרת לפניו) ולפיה הודעתו הראשונה במשטרת עסקה רק בעימות שארע לפניו בינו לק"מ, ולא במתלוננות או בל" (עמ' 260 ל פרוטוקול), אינו מתיישב עם תוכן הודעתו כאמור במשטרת ממנה עולה מפורשות כי הותחו בו כבר אז האשמות המתלוננות ול' כלפיו. יתרה מזו, הנאשם מצדיו שמר בחיקירתו הנ"ל על שתיקה וסירב להגיב להאשמות כלפיו, כאשר רק לקראת סוף חקירתו ענה תשובה כללית באומרו "אני לא עשית שום דבר" (ראו ת/1 ש' 68 ואילך).

914. האמור מחזק את המגמות שניכרת בgresתו של הנאשם, ואת חוסר אמינותו.

915. כשנשאל כיצד הוא הגיע לשמעו לראשונה כי המתלוננות מאשימה אותו בפגיעה מינית בהן, השיב הנאשם באופן סתמי ומונתק מההקשר: "אני לא פגעת בהן אף פעם... איך המשיכו חיים? מה הן היו קטנות? ק"י הייתה עם שני ילדים..." (עמ' 262 ש' 2-8 ל פרוטוקול).

916. מעבר לכך שה הנאשם לא השיב באופן ענייני לשאלת לעיל, בתשובתו ניכר ניסיונו לערער את אמינות המתלוננות תוך הפניה להיות עדות כבושא, ללא הסבר לשיטתו.

117. נדמה, על פי היגיון החיים, כי הכחשה נחרצת, זעמת או כאבת, הייתה מסתברת ומתבקשת יותר מצד מי שהוא קורבן לעילית שווה קטענותו.

118. ניסומו של הנאשם לישב סתיות שעלו שוב ושוב בגרסאות השונות שמסר, לא צלח;

כך למשל בתרגיל החקירה שנערך בין הנאשם לק"מ אמר לה הנאשם "אני אבקש סליחה בבית המשפט, אני אל לטיפול, אני אוהב את כולכם" (ח/5א).

כשנתבקש במשטרה להסביר את האמרה הנ"ל, השיב הנאשם: "אני מבקש סליחה על זה שאינו אוהב אותם". אז נשאל: "למה סליחה אם לא עשית כלום, הרי מבקשים סליחה ברגע שפוגעים במייסחו?" לכך השיב: "כי היו לנו חיים א [צ"ל לא] קלים" (ח/4 ש' 131-135).

לצ"ט כי בחקירה הנגדית טען הנאשם שבתקופת הילודות של המתלווננות, היו להם חיים טובים ומלאים כמשפחה וכי לא חסר להם דבר. כשעומת עם הסבירו הסותרים כאמור במשטרה, ניסה הנאשם להיחלץ מתחשובתו הסותרות וענה: "היה לנו חיים לא פשוטים שנולד ס' והוא היה חולה והוא [ק"מ] היה בא בית כל התקופה הזאת, אני עבדתי בלבד".

בתגובה לכך נשאל: "למי היו חיים לא פשוטים?" והשיב: "לי".

אז נשאל: "... למה אתה צריך לבקש סליחה על החיים שלא פשוטים שהיה לך? ממי אתה צריך לבקש סליחה?" והוא השיב: "מק"מ".

בתגובה הוטח בפניו: "אבל אתה לא מדובר בתרגיל על זה שאתה תבקש מק"מ סליחה, זה לא מה שאתה אומר". לכך השיב באופן סתום: "זה מה שאני אומר".

גם לאחר שהופנה לתמליל הבדיקה שאמורת לו ק"מ: "תבקש מהם [צ"ל מהן] סליחה תבקש מהם סליחה זה הצענס היחיד אני יודעת, אני פשוט יודעת מהלב שלי זה הכל", ותשובתו לק"מ שם הייתה: "אני אעשה את זה אני אעשה את רק תקשבי לי אני אעשה את זה אם אתם שלושתכם תבואו לתחנה ותכתבו שאם מוכנים להציג אותי שאני לא אכנס זה אני מוכן אני מוכן לлечת לטיפול לרופא להכל אם אתם רוצחים להציל אותי", חזר הנאשם על גרסתו נתולת כל היין והמנוגנות מההקשר של הדברים וטען כי התכוון לכך שראה צורך לבקש סליחה מק"מ על כל העימותים שהיו ביניהם לאורך השנים (עמ' 266 לפרוטוקול).

119. יש לדוחות את ניסיונו החוזרים ונשנים של הנאשם להיבנות מכך שהחקירה נגדו עסקה גם בתלונתה של ק"מ נגדו, וכך לחוץ עצמו מהדברים המפליליים שמסר בתרגיל החקירה.

120. על מנת להבהיר את מסקנתי האמורה, יבואו להלן הקטעים הרלוונטיים מתמליל הבדיקה המדברים بعد עצם;

"ק"מ: ב... אני רוצה לדעת רק דבר אחד שאתה תניד לי אין פה אף אחד למה עשית את זה ומה עשית את זה אני ימות?"

חשוד: אני לא יודע אני לא יודע אני לא יודע עצמי אני לא יודע אני בעצמי לא יודע נו אני לא יודע nisi- ל*י* חיים קשים היו לי שנים קשות היתי מתוסכל

...

ק"מ: ל', למה עשית את זה ללי?

חשוד: אני לא יודע אני לא יודע אני נשבע לך אני נשבע במה שתרצה אני לא יודע לא עשית את זה בכוונה אני נראה אדם חולה נראה כל הזמן הרבה יותר בגלל זה חשבתי שאות בוגדת כי כל הזמן.

...

ק"מ: למה אתה כל הזמן הרבה יותר? בגלל שעשית עם הילדים ככה?

חשוד: לא לא לא לא בגלל זה אני לא יודע כי אהבתי אותו מאוד אני אוהב אותו מאוד את לא תאמיןني את כולכם אני אוהב את ק"י וא"א למרות כל מה שעשו לי ואת הנכדים אני אוהב.

ק"מ: מה אתה עשית להם?

חשוד: אני לא יודע אני לא יודע מה עשית

ק"מ: נו איך אתה לא יודע?

חשוד: אני לא יודע מה עשית אני נראה בן אדם חולה נראה אני חולה נפש... אני מוקן לרופא אני מוקן להצל אבל אני רוצה להישאר גבר זו הבקשה שלי

ק"מ: מה זאת אומרת להישאר גבר?

חשוד: לא לעקר אותיות...

ק"מ: בואה, ב' את צריך לבקש סליחה מהילדים סליחה אתה חייב

חשוד: יש תנאי אחד שאתה מוכנים להציל אותו

...

ק"מ: אז מה עשית?

חשוד: אני לא יודע מה עשית לא יודע אני אני הימי חולה אני לא יודע מה עשית אני לא עשה עשייה בכוונה זה לא קרכס אני אוהב אותכם.

...

חשוד: אתם מוכנים לשחרר אותו

ק"מ: אנחנו מוכנים, אני מוכנה אבל זה לא מספיק שאני מוכנה

חשוד: אז תגיד להם אם הם מוכנים, אני מוכן להכל.

...

ק"מ: תבקש מהם סליחה תבקש מהם סליחה זה הצענס היחיד זה אני יודעת אני פשוט יודעת מהלב שלי זה הכל.

חשוד: אני אעשה את זה אני אעשה את זה תקשיב לי אני אעשה את זה אם אתם שלושתכם תבואו לתחנה ותכתבו שאתם מוכנים להציג אותו שאני לא אכנס זהו אני מוכן אני מוכן לлечת לטיפול ללכנת לרופא להכל אם אתם רוצים להציג אותו".

121. תשובה הנאשム לק"מ בתרגיל החקירה הנ"ל אין מותירות מקום לספק כי הוא אכן מכחיש כי פגע במתלוננות ואף מודה בכך, אלא מספק הסברים למעשה כדוגמת כי הוא חוליה נפש, כי לא עשה את מה שעשה בכוונה, כי הוא מוכן לлечת לטיפול ומוכן להיפגש עם המתלוננות ולבקש את סליחתן, והכל בתנאי שהן יבטלו את התalonנות נגדו ובתנאי שהוא יותר גבר, ככלומר, שלא יעבור סירוס וכלהונו לעיל "**אני רוצה להישאר גבר... לא לעקר אותו.**"

122. היצוטים לעיל מדברים בבירור כי הדיוון לא נסב על מריבותו עם ק"מ ובוודאי לא מתישבים עם מי אשר לא פגע מינית במתלוננות.

123. אילו הייתה אמת בגרסתו של הנאשム לפניו לפיה הוא מעולם לא פגע מינית במתלוננות, היה מתייחס הנאשム כלפי ק"מ בתרגיל החקירה, באופן חד משמעי וקשה כי הוא מעולם לא פגע במתלוננות וכי מדובר בעילה.

הנאשム לא התרעם פעם אחת בפני ק"מ לאורך תרגיל החקירה על האשמות המתלוננות נגדו, לא הביע עצמו על כך שהן מעילות עליו עלילתי שווה קטענות ולכל הפתחות גם לא הבהיר את מעשי במתלוננות. אמרה בזדמנות של הנאשム בתרגיל החקירה "**לא עשית כלום**" (כשmid לאחריה נשאל ע"י ק"מ "אז מה עשית", והוא החל מתרץ מעשי בכך שהוא חוליה ולא היה מודע למשמעו), רוחקה מלאה משקל נגד למסקנות המתבקשות וכפי שפורטו.

124. **ראיתי לדוחות את גרסתו המתפתחת של הנאשם בעדותו ואת הסבירו חסרי הבסיס שאינם אלא ניסיון נואש של הנאשム לחלץ עצמו מהדברים המפלילים שמסר בתרגיל החקירה;**

125. כאשר נשאל הנאשム מדוע אמר לק"מ בתרגיל החקירה שהוא חוליה נפש, השיב הנאשם בעדותו: "**שאני רב עם האישה**" (עמ' 271 ש' 1-2 לפרטוקול).

126. גם כשנתבקש להסביר מדוע התנה בתרגיל החקירה מפגש עם המתלוננות בקשר שקדם **"יחתמו שם מוכנים להציג אותו"**, ונשאל מדוע המתלוננות צרכות להציג אותו, אם לשיטתו השיח ביןו לק"מ בתרגיל החקירה עסק במערכות היחסים בין לבינה, ולא במתלוננות, השיב הנאשם באופן סתמי וחסר בסיס: "**לא, לחזור להיות משפחה**"

(עמ' 272 ש' 27 ואילך).

127. לשאלת ב"כ המאשימה מדו"ע סירב לעימות או למפגש כלשהו עם המתלווננות, השיב הנאשם "רציתי לראות את כולם. אבל בתנאי שאני אראה את הנכבדים. שאני התגעגעתי אליהם כל כך... רציתי להיפגש ולדבר" (עמ' 273 ש' 10 ואילך לפרטוקול).

128. גרסה מתפתחת זו אינה מתישבת עם גרסתו של הנאשם במשפטה שם נשאל אם הוא מסכים לעימות עם המתלווננות והוא השיב בשלילה ושאלה מדו"ע הוא מסרב לעימות כאמור ענה: "**אין סיבה אני לא רוצה לראות אותן אחרות מה שאני עשית בשבייה זה תודה רבה**" (ת/3 עמ' 9 ש' 247-250).

129. נוסף כי בתרג'il החקירה הציג הסבר נוספת; בתרג'il הפסיכה בו ק"מ כי הוא חייב להיפגש עם המתלווננות, והוא מצדו ניסה להתחמק תוך מתן תשובות כדוגמת "אני צריך לדבר עם העורך דין... אני לא יכול לעשות את זה ככה, ככה או ככה החמים שלי קבורים אני לא יכול לעשות את זה עכשו... אתם [עם המתלווננות] ק莎 לי לדבר...". לבסוף התנה בפני ק"מ הסכמתו להיפגש עם המתלווננות ואמר כי ישנים למפגש עמן "**רק בתנאי אחד אם אתם רוצחים לעוזר לי לחזור למשפחה**" (ת/5א' עמ' 125-155).

130. **לסיכום, מעדותו של הנאשם לפניו לא ניכרו אותן אחרות אמרת. הנאשם ניסה להכחיש את מעשיו, תוך שהוא מנסה לפגום באמונות הגראסאות נגדו באמצעות טיעונים דלים ולא משכנעים.**

131. ניכר היה כי עדות הנאשם הייתה מגמתית, לא אחידה ולא אמונה. התרשםתי מעדות שנועדה לבסס את גרסת "עלילת השווא" גם בנקודות שאנן סבירות ואין תואמות את הרاءות שהוצעו.

132. מכל מקום, ניסינו להציג לפניו מצג לפיו המתלווננות העליilo נגדו עלילת שווה שמטרצה לנוקם בו על רקע יחסי הרעוים עם אמן, לא היה משכנע.

133. יפים לעניינו דבריו של בית המשפט העליון בהתייחסו למשמעות דחית טענת הגנה לעילית שווה:

"**משנדחתה טענת המשיב לעילית השווא, ולא הוצג כל הסבר אחר לתמונה הריאיתית המצטיררת מהראיות שהציגה המערערת בבית המשפט המחויזי, בה אדון בהרחבה להלן - ואשר לפיה המשיב ביצע את המעשים המוחשים לו - באתי לכלל מסקנה כי אין עוד כל אפשרות אחרת מלבד הרשות המשיב בדיינו**" (ע"פ 229/19 מדינת ישראל נ' פלוני (30.12.19)).

134. בעניינו מן הדיון לדחות את טענת הנאשם לכך שנפרקמה נגדו עלילת שווה ע"י המתלווננות. בהעדר הסבר אחר מצד הנאשם לתמונה הריאיתית הנלמדת מהראיות שהציגה הتبיעה, בראשן עדותן האמונה של המתלווננות, לצד דבריו של הנאשם בתרג'il החקירה אליו התייחסתי בהרחבה לעיל, הרי הכרח לקבוע כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את המעשים המוחשים לו בכתב האישום.

135. עדויות אחיוו ואחיו של הנאשם הותירו רושם שלילי. היה ניכר היטב כי האמת לא הייתה נר לרגליהם. האחיהם שמו להם למטרה להציג בעדותם נקודות עובדיות לכואורה, לאחר תיאום, אשר יהיה בהן לשיעו לנאים בטענתו כי ניהל ח' משפחה תקינים ולפוגם מנגד בגרסת המתלווננות ובעדויות התביעה בכלל לעין הרוחק מהנאשם.

136. **האחות פ'** תיארה בעדותה לפנינו מערכת יחסים טוביה מאוד בין הנאשם לרעיתו ק'מ, זאת בגין עודיותו ק'מ והמתלווננות ובניגוד לעדות הנאשם עצמה כי מערכת היחסים בין השנים כלליה עימותים רבים לאורך השנים על רקע האשומות הנאשם כלפי ק'מ כי היא בוגדת בו (עמ' 286 לפרטוקול).

137. פ' תיארה גם מערכת יחסים קרובה בין הנאשם למתלווננות לאורך השנים, אשר התבטאה בדאגה של הנאשם למתלווננות, גם בהיבט הכספי, ובתיاور המתלווננות את הנאשם כ"אבא מושלם". בכךון לא ידעה פ' להסביר כיצד התגללה שיחתה עם המתלווננות לדין סביב הנאשם ודירוגוocab.

אחיה של פ' בעדותו התמונה תマー בגרסה זו (עמ' 286-287 לפרטוקול).

138. פ' ואחיה ביקשו לשכנע כי המתלווננות סמכו על הנאשם והפקידו בידיו את ילדיהן, זאת בגין עודיות המתלווננות לפניה הקפideo להרחיק ילדיהן מהנאשם.

139. פ' סיפרה בעדותה כי זכור לה מקרה שהנאשם הביא את בתה של ק'י לבית אמו כדי שתכיר אותה, כשהבאתה הייתה כבת 3 שנים (אם כי לא ידעה לומר את שם הילדה). פ' לא זכרה, כשנסאלה אם ק'מ ה策טרפה גם היא למפגש ההיכרות המדובר. גרסה זו של פ' מלבד היותה מגמתית, היא אף אינה עולה בקנה אחד עם תיאורייה על יחסים טובים מאוד ששרו בין המתלווננות ומשפחתן למשפחת הנאשם אשר נתען כי כללו מפגשים רבים, לרבות עם אם הנאשם. ברור כי מפגש היכרות בין אמו של הנאשם לבתה של ק'י לראשונה רק בחלוף שלוש שנים מיום שנולדה, אין מלמד על קשרים הדוקים ותקינים.

140. פ' המשיכה ופירטה בעדותה על מפגשים אקרים שלה עם הנאשם כשהוא היחיד עם בתה של ק'י מטיילים בשכונות הר יונה שבה התגוררו, וכלשונה: "... **הייתי עובדת בשכונה איפה שב' יש ממול הостל והייתי עובדת בהостל וכשהייתי יצאת מהעובדת וישבת בתחנה איז ב'** היה בא עם הבית של ק'י מהמקולות עם חלב ולחם ואיתה הוא היה יושב איתי ומחייב לאוטובוס ואז אומר לה 'הנה דודה פ', את רוצה לлечת לבקר אותה ואת סבתה ב'?' ועד שהייתי עולה לאוטובוס היינו מדברים ואחר כך הוא היה הולך".

141. כשעומתה עם גרסתה במשפטה שם סיפרה על מקרה בודד שבו פגשה את הנאשם עם בתה של ק'י באקרים כשנה מוקדם לחשיפת המעשים, נאלצה לאשר את הדברים ולחזור בה מהגרסה לעיל ממנה עולים תיאורים ליותר מפגש בודד כאמור.

(עמ' 288-291 לפרטוקול).

.142. גם **האחות י'** תיארה בדומה לפ', יחסן קרבה ואהבה בין הנאשם למתחוננות.

.143. י' סיפרה כי הייתה עדה לשיחות טלפון בין הנאשם לק"י בהן ביקש ק"י מה הנאשם לknoot עבורה כל מיני מצרכיהם. כן הוסיף כי לא פעם פגשה את הנאשם בדרך הביתה מכך והבינה כי השיקיות מכילות טיטולים, אוכל וכו'.

.144. י' הציגה בעדותה גרסה לפיה היא פגשה את הנאשם באקראי פעמיים יחד עם בתה של ק"י, ומайдן תיארה בפועל בעדותה מפגשים רבים העולים על פעמיים (כשהיא אוסף את הנכדה מגן, צלח אותה לאכול גלידה וబית האחותה הצעריה ר' ועוד).

כשנשאלה בחקירה הנגדית אם הייתה עדה בעצמה למפגשים על אודוטיהם סיפרה או שמא היא ניזונה ממשמעות, השיבה י' "לא, אני ראייתי בעיניהם שלי", אז נשאלת: "**את ראית פעמיים**", והשיבה בחיווב. אז הוטח בפניה כי גרסתה לפיה פגשה את הנאשם עם בתה של ק"י פעמיים כאמור, סותרת את הפירוט שמסרה לעיל בנוגע למקומות שונים, יותר משנהים, שבהם פגשה לטענתה את הנאשם עם בתה של ק"י. למרות הצלחה ליישב את הסתרה בגרסתה, חזרה בה י' מגרסתה כי ראתה במו עיניה את הנאשם עם בתה של ק"י בכל המפגשים שתיארה לעיל. כך למשל אישרה כי לא ראתה את הנאשם אוסף את בתה של ק"י מגן אלא שמעה על כך מאחרים. עוד אישרה כי לא הייתה עדה לכך שה הנאשם שימש שמרטף לבתה של ק"י, אלא שמעה על כך מאחותה ר' (עמ' 298 לפרטוקול).

.145. י' הוסיף ופירטה בעדותה כי כאשר המתלוונת א"א יידה את בנה הבכור, הנאשם נסע עמה לknoot את כל הצד עבור התינוק ושילם עבור הרכישה (עמ' 296-297 לפרטוקול).

לגרסה עובדתית זו אין תמיכה בעדויות התביעה או ההגנה שנשמעו לפניה, אף לא בעדות הנאשם עצמו, ועל כן ובהתעלם מכך שאינה רלוונטיות לעניינו, היא גם חסרת משקל.

.146. **האחות י'** העיד באופן מגמתן מאד, וגם בעדות זו לא ראייתי לחתם אמון.

כך למשל, כשנשאל בראשית עדותו "**מה אתה יכול לספר על מערכת היחסים שהיתה בין אחיך**", השיב י' עוד טרם שהושלמה השאלה "**תמיד הייתה טובה**".

גם לאחר שהושלמה השאלה י' נתקUSH להעיד על מערכת היחסים בין הנאשם למתחוננות, השיב באופן דומה לתשובה המוקדמת שנותן וענה כי מערכת היחסים ביניהם הייתה "**מעולה תמיד**" (עמ' 300 לפרטוקול).

כמו כן, ראה י' לצין מיזמתו בעדותו, הגם שלא נשאל על כך, כי הנאשם הגיע יחד עם בתה של ק"י לבדה לביקור בבית אמו (עמ' 301 לפרטוקול).

.147. **האחות ר'**, הייתה עיונית ותוקפנית מעט שעלהה על דוכן העדים. גרסתה של ר', הייתה גם היא מכוננת

ומגמתית ועסקה באותו נקודת בהן נגעו אחיה (מערכת היחסים בין הנאשם למטלוננות ובין המטלוננות למשפחה הנאשם והשארת בתה של ק"י בלבד עם הנאשם).

148. אוסף עוד כי עדותה של ר' התמקדה בעיקר בניסיונות להציג על אינדיקטציות המפריכות את האשם המטלוננות כלפי הנאשם, כשהגרסתה בנדון ATIICH בהרבה להלן בפרק העוסק בכר.

149. מהמקובץ אני רואה לדחות את מכלול גרסת האחים של הנאשם על כל חלקיה, כגרסה מגמתית ולא אמינה.

ambil לפגוע כאמור יובהר כי הנקודות העובדות שביבקוו האחים לבסס, אין נוגעות לplibת הכרעה, ואילו היו נקודות אלו מוכחות, לא היה בכר כדי לפגוע במסקנות הכרעת דין זו, לרבות כפי שיפורט.

ادرש בהשלמה להלן לסוגיות נוספות הדורשות העמיקה;

מערכת היחסים בין הנאשם למטלוננות

150. ההגנה ביקשה להציג במהלך הליך שמייעת הריאות תמונה לפיה מערכת היחסים בין הנאשם למטלוננות לאור השנים, הן בילדותם והן כשבגרו, הייתה מערכת יחסים הרמוניית וחיויבית. לשיטת ההגנה, אופי וטיב היחסים בין הצדדים, מקריםים בגרסת המטלוננות לפגיעות מיניות ומחזקים את גרסת הנאשם, לפיה המטלוננות רקמו נגדו עלילת שוויא כנכמה על יחסו השלילי כלפי אמר.

151. אקדמיים כי אף אם היה מוכח לפניינו קיומה של מערכת יחסים אוטופית לכואורה בין הנאשם למטלוננות, אם صحיו יולדות ואם לאחר שביבקו, לא היה בכר כדי לפגום או לסתור את גרסת המטלוננות בנוגע לפגיעות המיניות שחוואר מצד הנאשם בתקופה הרלוונטית.

152. תיאור הנאשם בעדותו את מערכת היחסים בין ובין המטלוננות בתקופת יולדותן כמערכת יחסים מלאה וטובה אשר כללה ביקורים משפחתיים רבים אצל הוריה וסביה של אם המטלוננות, אצל הוריו, אחיוו, בני דודיו ועוד, כמו גם עדות אחיו של הנאשם כי המטלוננות נחזה כאוהבות את הנאשם, כינו אותו "אבא" או "אבוש", חיבקו ונישקו אותו, גם אם לא נסתור, אין בו כדי לסייע להכרעה בחלוקת שביעניינו (עדות הנאשם- עמ' 228- 231 לפרטוקול; עדות אחיו- עמ' 286- 287, עמ' 295, עמ' 300 לפרטוקול).

153. המטלוננות עצמן אישרו כי הן נהגו לאורך שנים לכנות את הנאשם "אבא", כך ציפו מהן וכך היה טבעי, כאשר גם סביבתן הקרובה כולה, לרבות אמרן, נהגה לומר להן כי הנאשם איש טוב אשר דואג להן ולרווחתן וכי עליהם לקרוא לו "אבא" (עמ' 11 ש' 12- 26 לפרטוקול).

154. המתלוננות חזרו והדגשו בעדותן לפניינו כי נאלצו משר שנים ארוכות מאוד ועד לחשיפת המעשים סוף סוף "לשחק את המשחק" ולשדר כלפיcoli עלמא מערכת יחסים תקינה עם הנאשם;

כך למשל אישרה המתלוננת א"א כי הנאשם ליווה אותה לחופה ביום חתונתה וכן שימש סנדק לבנה בטקס הברית. את התנהלותה זו ביחס לנאשם, הסבירה חלק מהצורך שלו להציג לכל מערכת יחסים נורמטיבית וטובה עם הנאשם, כמו גם על מנת לא לפגוע באמה (עמ' 77 ש' 3-17 לפרוטוקול).

גם המתלוננת ק"י אישרה בעדותה כי הנאשם, כאב המשפחה, ליווה אותה לחופה ביום חתונתה, חלק מאותה "הצגה" שנאלצה להציג, כדי לא לעורר חשד (עמ' 113 ש' 22 ואילך לפרוטוקול).

ק"י גם אישרה כי חזרה לגור בבית הנאשם ואמה, לאחר שנישאה ובעקבות מצוקה כלכלית אליה נקלעה.

155. המתלוננות לא הבהירו קיומו של יחסים טובים עם משפחת הנאשם ואף אישרו מפגשים באירועים משפחתיים, אם ככלה שהן ערכו ואם ככלה שנערכו על ידי משפחת הנאשם.

156. בהקשר לאמור הוסיפה וציינה א"א בעדותה כי אילו הייתה בוחרת שלא להזמין את משפחת הנאשם לאירוע שהוא עורכת, אמה הייתה "משלמת את המחיר" היota והנאשם היה מתעלל בה על כך שמשחחתו לא הזמינה, כsharp מטעם זה פעולה כפי המצופה ממנה במשך שנים ארוכות (עמ' 37 ש' 3-13 לפרוטוקול).

157. ניסיון החיים מלמד כי אין זה חריג שבין פוגע לקורבן, ובפרט כשהם בני משפחה אחת, תנהלה משפחת יחסים אחת לכארה תקינה, ולצדיה מערכת יחסים אחרת- פוגענית ומכאיבה, כפי בענייננו.

158. כפי שנפסק לא לאחת, אין "מתווה" להתנהלותם של נגעי עבירות מין, בפרט בתחום המשפחה, לרבות חשיפה מאוחרת לאחר שנים, היעדרותם של סימנים חיוניים לפגיעה במהלך השנים ואף גילוי חיבת כלפי הפוגע הם בגדר תופעה קיימת (ראו ע"פ 8271/14 גואל רצון נ' מדינת ישראל, פסקאות ע"ב, ע"ג; ע"פ 6643/05 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 12-14; ע"פ 599/02 פרי נ' מדינת ישראל, פסקה 6).

159. אשר על כן, ההערכות השונות באשר לטיב מערכת היחסים הכללית בין הנאשם למתלוננות, אין בהן כדי להועיל והן חסרות משקל ממשי לענייננו.

160. כאן המקום להוסיף וכפי שאתייחס בהרחבה בהמשך, כי הכוח לפניי שהמתלוננות, בדgesch לך", שחיהה עם משפחתה בבית הנאשם, הקפידו להרחק את ילדיהם הרכים מהנאשם בשל חשש לפגיעה בהם. התנהלות זו מהווה חיזוק לגרסת המתלוננות באשר לפגיעה המינית בהן.

כבישת עדות המתלוננות וה"טריגר" שהביא לחשיפת המעשים

161. המתלוננת מסרו הסבר אמיתי, ראיו, כן והגינוי לסייעות בעtin כבשו את הפגיעה המינית בהן ממשך שנים כה ארוכות, מבלי לספר עליהן;

162. המתלוננת א"א פירטה בעדotta את הטעמיים לכך שנצירה בלבها, ממשך שנים כה ארוכות, את סוד מעשוי של הנאשם כלפיו, כשהטעם הראשון והמרכזי לכך בעיקר בתקופת ילדותה, מכוון בחששה מהנאשם בשל איomy כלפיו ובמהמשך לכך כשברגה מעט, נספה לפחד תחשוה של בושה וחשש לפגיעה העוללה להיגרם לאמה מהגילוי.

להלן תיאורה בנדון:

"... קודם כל האיום התחליל מזה שהוא היה אומר לי 'אוֹ אָבִי אֶמְתַּפֵּר'. עכשו, דמות סמכותית בבית שאומרת ליד 5 חצי, 6 'אוֹ אָבִי אֶמְתַּפֵּר'. אסור לספר, אוֹ אָבִי ותְּסִפְרֵי'... זאת אומרת שיקרה פה שהוא לא טוב. פחדתי. אחר כך שכנראה הוא גם הבין שגם הגיל, גדים והבנה משתנה אז הוא היה אומר לי 'אם תגידني אני ארצה את אמא', אם תגידני אני אפגע בר'... פחדתי מהGBT שלו. פחדתי. זה מה שהלחץ אותו. בהתחלה זה היה מהלא נודע, אחר כך הבנתי ממה, מרצח, מגיעה. פחדתי. כשגדלתי יותר, אחר כך התבונשתי... אחר כך בא גם עוד פעם פחד. הכל התערבב פחד עם בושה"

ובהמשך;

"... אני הייתי בטוחה שאני הולכת למות עם הקבר הזה או שעד השבעה שלו שאמא שלי פשוט לא תבכה. לא יכולתי לספר את זה כי התבונשתי, פחדתי, אמרתי 'איך אמא תקבל את זה? אף פעם לא קיבלתי גיבוי מאה אחוז מאמא בכלל ולבואה לדבר'"

(עמ' 15 ש' 17 ואילך, עמ' 17 לפרטוקול).

163. גם המתלוננת ק"י סיפקה הסברים בעדotta לכך ששמרה בסוד ממשך שנים כה רבות את הפגיעה המינית שחוויתה בילדותה, כשהסיבות לשמרות הסוד לשיטתה השתנו לאורך השנים בהתאם למידת יכולת הבינה שלה:

"... יש גיל שבעל לא הבנתי שימושו לא בסדר, אז הפחד, א', אותו חינכו להקשיב לאמא ובא (צ"ל אבא)... ואם אבא אמר שאסור לדבר על זה אז אסור לדבר על זה. אז הפחד הזה שאוֹ אָבִי מה יקרה, ואחריו זה הגעתו לגיל שאמרתי, אלוהים אם אני אדבר על זה, וחלילה מישחו בבית ספר ישמעו, בושה, שאוֹ אָבִי שידעו שלי זה קרה וידברו על זה... ילדה שחיה בגיהנום זהה מתמודדת עם הרבה חרדות, פחדים, בושה. הבושה חונקת, פשוט חונקת שאוֹ אָבִי אם מישחו ידע שלי זה קרה... פחדתי. פחדתי ממננו, פחדתי שידעו, פחדתי מהסבירה, פחדתי מהכל. פחדתי עצמי, בעצם אני, על עצמי לא סמכתי. אני הגעתי למצב שאני מפחדת מהצל של עצמו. פשוט חיה בחרדות يوم יומית" (עמ' 95 ש' 5-19 לפרטוקול).

164. ק"י המשיכה ופירטה כי גם לאחר שברגה, נמנעה מלחושף את מעשוי של הנאשם, בשל ההשלכות של חשיפה כאמור על אמה וamonתה כי אמה תקروس ככל אם תגלה על אודות מעשוי הנלודים של הנאשם. עוד הדגישה כי מミילא לא היה לה האומץ לספר לאמה על המעשים (עמ' 91, עמ' 95, עמ' 100 ש' 33, עמ' 101 ש' 1-8 לפרטוקול).

165. ק"י צינה עוד בעדותה שסיכמה עם אחותה, כי האפשרות שאי פעם הן יחשפו את מעשו של הנאשם, תקרה אך במקרה שהנהם יילך לעולמו לפני אמן, אז הן יחשפו בפנייה את מעשו כדי שהיא לא תתאבל עליו או תצטער על כתתו (עמ' 101 ש' 16-19 פרוטוקול).

166. גרסה דומה באשר לאפשרות, אם בכלל של חשיפת הפגיעה המינית, נמסרה גם ע"י א"א בעדותה כאמור.

167. הסברים nämנים ומסתเบרים אלו המשקפים את הקושי לחשוף את המעשים לארוך השנים, את הפחד והחשש מהלא נודע, את תחושת הבושה שדבקה במתלוננותם תשופנה את המעשים, את הקושי לספר לאמן על מעשי הנאשם לאור דמותו הדומיננטית והסמכותית של הנאשם בתא המשפטי והאמון המלא שנתנה בו אמן, גם כמשמעותם הקיימים להימצאותו בחדר המתלוננות בשעות הלילה, כפי שפורט, את החשש כי אמן לא יוכל להתמודד עם הידיעה אם תגלה על מעשי הנאשם ועוד.

מורכבות חוויתית שכזו, מסבירה היטב את כבישת הפגיעה ושמירתה ה"סוד".

עמד על כך בית המשפט העליון באומרו:

"אין לזקוף את כבישת העדות לחובתה של המתלוננת. כיצד, כבישת עדות קורבן
עבירותimin הינה תופעה מוכרת ושכיחה, אותה ניתן להבין בהתחשב בנסיבות
הרביבים הצפויים למATALONNETTEN בעבירותimin מכך שהיא יוצאה ל"מעס" הכרוך בהליך
פלילי, בחשש מפני היחשפות ציבורית, בתחשות עלבון וקלון ובטעמים כיוצא
באליה. לפיכך, נקבע כי מקום שקיים הסבר סביר ומכך נבע לכבישת העדות, אין
בעצם השתווה של מתלוננת כדי לפגום באמינות גרסתה (ראו למשל: ע"פ
795/85 עמר נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(4) 294 (1985); ע"פ 1258/03 פלוני
נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 625 (2004)). הדברים מקבלים משנה תוקף
כאשר הקורבן לעבירותimin הינו קטן או כאשר מבצע העבירה הוא בן משפחה
של הקורבן (ראו: ע"פ 3948/03 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו],
ע"פ 3250/10 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד סה(2) 519, 482 (13.11.06).
(2012))."

168. המתלוננות פירטו והסבירו בעדותן את הרקע שהביא סופו של יום לחשיפת הפגיעה המינית של הנאשם כלפיהן ולהגשת התלונה נגדו במשטרה;

169. ק"י אשר התגוררה באותו תקופה יחד עם משפחתה הגרעינית כאמור בבית המשותף לאמה ולנהם, סיירה בעדותה כי ביום החשיפה, לפנות בוקר, שמעה מחרדה עצקות בין הנאשם לאמה, דבר שלא היה זר לה כשהיא תמיד נמנעה מלhattur אלא שבאותו איזור שמעה קול ניפור של זוכיות ורצה מיד לסלון, שם ראתה את הנאשם ואמה נאבקים אחד בשנייה, ובקבוק של משקה אלכוהולי מנופץ על הרצפה. היא הורתה לנאים כי ילך לעבודה ולאמה להיכנס לחדרה, והחללה לנוקות את שברי הזכוכית, אז הבחינה בטיפותدم ושאלה את אמה "מה זה הדם הזה" ואמה ענתה לה: "אל תתערבי... זה שלי, זה שום דבר". זמן קצר לאחר מכן, אמה יצא מהחדר, החלה לבכות כי אינה

מסוגלת לשאת עוד את חייה עם הנאשם וכי היא רוצה להתגרש ממנו. ק"י המשיכה סיפורה כי סמוך לאחר מכן, ה נפרד לדרך, כל אחת למקום העבודה. על פי ק"י, כשהגיעה לעבודה, היא התקשרה לאחותה א"א ושיתפה אותה בינה שקרה. א"א סיכמה איתה כי היא תגיע אחר הצהרים לבית אמה כדי לדבר עם הנאשם (עמ' 101 ש' 26 ואילך, עמ' 102 ש' 1 ואילך לפרטוקול).

170. ק"י המשיכה ותיארה את ההשתלשות אחיה"צ, עם שובה מהעבודה. ק"י סיפרה כי הגעה ראשונה לבית אמה, אחיה הגיעו אמה, סבתה, דודתה ואחותה א"א. א"א נכנסה ראשונה לחדר שבו שהה הנאשם והחלה לדבר איתו, הוא היה שיכור, החלו צעקות, נעשו ניסיונות להרגיע אותו, גם על ידה, כשבשלב מסוים סבתה נכנסה לחדר והטיחה בפניהם כי היא יודעת עליו דבר מה שאם תספר אותו הוא ייכל. סבתה לא רצתה לשפתח אותה בינה מדובר וביקשה ממנה לצאת מהחדר.

171. בשלב זה, על פי תיאורה של ק"י, היא ישבה עם א"א ועם אמה במטבח והן הפיצו באם להסביר להן את אiomiy סבתן לפני הנאשם. האם אשר "נשברה", סיפרה להן על קיומה של שמעה לפיה הנאשם ניסה לאנוס את ל", בת דודתה של האם, כשהייתה ילדה.

172. ק"י הדגישה כי בנקודת זמן זו גמלה בלבן ההחלטה לשפתח את אמן במעשהיו של הנאשם כלפייה, תוך שהסבירה את העיתוי לחשיפה כר:

"אני חשבתי שזה קורה רק לי, לי ולא"א ברגע שגיליתי שזה קורה לעוד ילדה, והוא כן העזה לבוא ולדבר על זה היא העזה לבוא ולספר את מה שקרה ואתם לא האמنته לה, הטלتم ספק, כן נכון, לא נכון, לא יודעת, אמא שלי אמרה 'אני לא ידעת אם זה נכון, אני לא יודעת אם להאמין או לא להאמין', זה שבר אותי... פה אמרתי, אין אני חייבת להגיד להם שאין יודעת שזה נכון כי גם לי זה קורה, גם לי הוא עשה את זה" (עמ' 103 ש' 7 ואילך, עמ' 104 ש' 1-4, עמ' 104 ש' 5-15).

173. ק"י המשיכה ופירטה כי לאחר חשיפת מעליו של הנאשם בפני אמה, החל עימות בין האם לנאשם, כשהנאשם מצדיו האשים את אמה במעשהיו כלפייה תוך שהוא אומר לה **"זה בಗלך כי הרסת לי את החיים"**.

ק"י הוסיף וציינה כי במקביל להאשמה האם במעשהיו, טען הנאשם בפניו, ובונכחות כולן, כי הוא התנצל זה מכבר בפני המתлонנות, גם שבפועל מעולם לא התנצל בפנייה.
(עמ' 116 ש' 15 ואילך, עמ' 117 ש' 1-24).

174. ב"כ הנאשם ביקש בחקירה הנגדית להציג על סתיירות בגרסתה של ק"י בכל הנוגע להשתלשות אירע החשיפה ול"טריגר" שהביא סופו של יום לחשיפת המעשים המוחשיים לנאשם בכתב האישום;

175. ב"כ הנאשם הטיח בק"י כי גרסהה עדותה לפיה ה"טריגר" שהביא אותה לחשוף את מעשיו של הנאשם בפני אמה, היה גילוי "סיפורה של ל", סותרת את גרסהה ממשטרה שם מסרה **"החליטנו אני ואחותי לספר לאמא כי** עמוד 35

הנאשם ב' הגדים ממש והתחילה להאשים את אמה שלו בכל מיני דברים חזויים.

המתלוננת ביקשה ליישב את הדברים הנ"ל וסבירתה: "הכל התפוצץ. אבל זה לא הסיבה שבגלה דברתי וסבירתי מה שסבירתי. א"א לצורך העניין בכלל לא הייתה בשלב הזה של הקלות..."

(עמ' 120 ש' 6-11 לפרטוקול).

176. כאמור, ב"כ הנאשם בחר שלא הגיע את הודעות המתלוננת במשטרת, כאשר ציטוט חלקו מגרסתה של המתלוננת במשטרת לא בהכרח משקף תמונה כוללת של גרסתה במשטרת. מכל מקום, הסברתה של המתלוננת בעדותה כי ביום חשיפת מעשי הנאשם "הכל התפוצץ" (כשאין חולק כי בנות המשפחה- הסבתא, הדודה, האם ק"מ והמתלוננת א"א הגיעו לבית באותו יום, בעקבות העימות האלים שהתרחש בין הנאשם לק"מ בשעות הבוקר המוקדמות של אותו יום), מלמד על הסברים ו"טריגרים" השלובים זה בהז, וודאי אינם פוגם "בגרעין הקשה" של הדברים.

מכל מקום, חוסר האחדות לכואורה עליו ביקש להצביע ב"כ הנאשם אינם בבחינת סתירה ממשית.

177. ב"כ הנאשם הפנה גם לכך שקיי מסרה בגרסתה במשטרת כי סבטה ביקשה ממנה לצאת מהחדר הויל והיא רוצה לשוחח עם הנאשם ביחידות כי **"יש לה סוד עם ב'**. לעומת זאת, בעדותה סיפרה כי סבטה אמרה לנאשם לנאשם בחדר בנווכחות כי אם היא תספר את מה שהיא יודעת עליו, הוא יכנס לכלא (עמ' 122 לפרטוקול).

178. לא ראייתי בהתנסחות השונה לעיל משום סתירה ודאי לא כזו שיש בה כדי לפגום, ولو במקצת, באמונות ובאמיותות עדות המתלוננת ק"י. גרסתה של ק"י הייתה עקבית בכל הנוגע להשתלשות ביום חשיפת האירוע, כשאין בהשמטה אמרה של הסבתא (כי הנאשם יכנס לכלא אם תחשוף את סודו), כדי לפגום בעדותה לפנינו, כשלעצמו צד העיקרי לפחות, הגresa שנמסרה توأمת את הודעתה במשטרת בעניין.

179. גרסתה של א"א בנווגע לרקע ול"טריגר" שהביאו לחשיפת המעשים, הייתה דומה בעיקרה לגרסהה של ק"י כאמור, ועל כן אמנע מפירוט מלא מעדותה בעניין, אלא רק ככל שיש בה כדי להשלים.

180. א"א סיפרה בעדותה כי בהמשך לعدכן הטלפוני שקיבלה מאחותה ק"י על העימות בין אמה לנאשם לפניות בוקר כפי שפורט, היא התקשרה לאמה לבורר מה קרה ואמה החלה לבכות ואמרה כי אינה יכולה להזכיר עוד את יחסיו השלילי של הנאשם כלפייה, כי היא חוששת לחזור הביתה וביקשה מא"א להתלוות אליה.

181. א"א סיפרה בעדותה כי כשהגיעה לביתה לבדה לחדר ומזה ששם את הנאשם בגילופין, התעמתה איתו על יחסו השלילי כלפי אמה והוא בתגובה החל להשמיע גידופים נגד אמה ואמר **"שהיא שרמותה, והיא זונה, והיא מזדיינת עם ערבים..."**. לטענת המתלוננת, בשלב זה היא עסה מאד, ובתגובה איימה על הנאשם, בפעם הראשונה בחניה הבוגרים, כי תספר על מעשיו, אם לא ייחל מהשמעת גידופים נגד אמה כאמור. הנאשם כהרגלן, חיר ו אמר לה **"מי יאמין לך?"**. על פי המתלוננת, מושראה הנאשם, כי המתלוננת מגיבה לאמירויות בשונה בעבר, קרי, אינה מגיבה עוד בפחד ובחשש, הוא קם מהמיתה לקרהתה והיא הדפה אותו לאחר, הפצירה בו

להירגע, לשוב למיטה ולא לנסות להרים עליה יד. הנאשם בתגובה, אך על פי המתלוננת, החל לצעוק לעברה "תצא מפה, תעופי מפה", והוא יצא ממש.

182. את ההשתלשות שלאחר החשיפה תיארה א"א כסוערת מאד וסירה, כי אמה החלה להשתול ולצורך
ונדמה היה שחרב עליה עולמה; כי דודתה ט' הודיעעה גם כן מהדברים ורצתה להזכיר בנאשם ובני הבית עצרו בעודה; כי
כולם הטicho בנאשם כיצד העז לפגוע במתלוננות והוא השיר מבט אל אמה ואמר: "**את אשמה, את לא נתת לי אהבה. בגל זה עשית את זה**" (עמ' 18- 23 לפרטוקול).

183. **ניסיונות ב"כ הנאשם להציג על סתיות בגרסת א"א בכל הנוגע להשתלשות שהביאה לחשיפת מעשיו של הנאשם, לא צלחו;**

184. ב"כ הנאשם ביקש לסתור את גרסתה של א"א לפיה היא התלוותה לאמה ביום המדווח לבקשתה של האם בשיחה הטלפונית ביןיהם כאמור, תוך שהטיח בפניה כי במסגרת הودעתה במשטרת היא סירה כי אמה ביקשה ממנה באותה שיחת טלפון לא להתרבע בעניין.

185. א"א אישרה כי אכן אמה לא רצתה לפרט בפניה את תוכן העימות בין נאשם וכי צעה ברגלה, וב��בוט
זה ביקשה מהמתלוננת לא להתרבע, ברם האמור אינו סותר את עדותה לפיה האם ביקשה ממנה להタルות אליה
הביתה באותו יום משום חשש מהנאשם. ב"כ הנאשם שאל את א"א מדוע, אם כן, השמיטה פרט זה מהודעתה
במשטרת, והיא השיבה בכוונות: "**כי אני באתי למשטרה, לא שביל לספר מה קרה לאמא שלי... באתי שביל לספר מה קרה לי... אז אם שכחתי פרט זה כי הייתי בסערת רשות** (צ"ל רגשות")

(עמ' 40- 42 לפרטוקול).

186. מעבר לאמור, לגרסה של א"א בנדון נמצא חיזוק בעדות האם לפניו. בחקירהה הנגדית, לא שללה האם כי
בקשה מהמתלוננת לא להתרבע בינה לנאשם, כשבנדון צינה כי, בדרך כלל, היא אינה מערבת את ילדה בעימותיה עם
הנאשם. לצד זאת, אישרה האם כי לא רצתה לחזור לבדה הביתה ביום המדווח, כי שוחחה עם א"א בטלפון, כשהלמיט
זכרונה א"א הסיפה אותה לבית ונכנסה עמה פנימה (עמ' 176 ש' 27 ואילך, עמ' 177- 178 לפרטוקול).

187. ב"כ הנאשם המשיך לטור אחר סתיות בגרסתה של א"א, והפנה בנדון להודעתה במשטרת שם מסרה כי ביום
חשיפת המעשים, כאשר היא הגיעה עם אמה הביתה, היא נכנסה לחדר והתעמתה עם הנאשם על יחסיו כלפי אמה
ואימה עליו כי אם ימשיך באלים מילולית ופיית כלפני אמה היא תפנה למשטרת. לשיטת ב"כ הנאשם גרסה זו של
המתלוננת עומדת בסתייה לגרסה בחקירה הראשית בה מסרה כי אימה על הנאשם בחדר שאם ימשיך בהתנהגו
כאמור, היא "**תספר הכל**",uschivona לפגיעה המיניות באחותה ובה.

המתלוננת לא שללה התנסחות שונה בעניין במשטרת תוך שהבירה כי היא לא הגיעה לבית אמה ביום החשיפה במטרה
לחשוף את מעשי הנאשם, אלא כדי להתעמת עמו על יחסיו כלפי אמה כאמור (עמ' 52 ש' 25 ואילך, עמ' 53 ש' 1- 4
לפרטוקול).

188. לטעמי, הגרסאות האמורות אינן שונות כמעט שינו"וי נסוח מסתברים, לרבות לאור חלוף הזמן מאז מסרה המתלוננת גרסתה במשטרה. מכל מקום, אי דיווק, ככל שקיים, בין הגרסאות בעניין הוא זניח ואינו נוגע ליבת המעשים המיוחסים לנאים, ועל כן הוא חסר משקל בענייננו.

189. לשאלת ב"כ הנאים אם היא שמעה את השיחה בין סבתה לנאים בחדר, השיבה א"א בשלילה, כשלעצמה שמעה את המילה "כלא", בהקשר לנאים, ובשל כך ביקשה מאמה הסברים (עמ' 53 ש' 5-22 לפרטוקול).

ב"כ הנאים ביקש להצביע על סתרה לכואורה בין תשובה הנ"ל של א"א לגרסתה בחקירה הראשית, שם העידה: "...
סבתא שלי אמרת לו ברוטית ואני שומעת את זה 'אתה יודע שאם אני אספר שהוא אתה נכון
לכלא. היתי בשוק. אז אמרתי לאמא שלי 'מה, מה צריך לדעת שהוא יכנס לכלא?' " (עמ' 21 ש' 13-15
לפרטוקול).

190. בנגד להנחות ב"כ הנאים, המתלוננת לא העידה בשום שלב בחקירה הראשית כי שמעה את מלאו השיח בחדר בין סבתה לנאים, וניסiou ב"כ הנאים להיבנות מהתנסחות צוז או אחרת בחקירה הראשית, אין לו מקום.

191. ב"כ הנאים המשיך וטען כלפי המתלוננת כי בהודעתה במשטרה אין ذכר לגרסתה בעדות הראשית כאשר אמה ובני משפחה נוספים הטicho בנאים את מעשיו במתלונות, הוא אמר כי עשה את המעשים ממשום שאמן "לא נתנה לו אהבה".

192. נוכחות כי הדברים כפי שהוצגו בפני המתלוננת היו מטעים שעה שהמתלוננת מסרה גרסה זהה בندון במשטרה (גם אם לא בהודעה הראשונה אליה הפנה ב"כ הנאים). בندון ציטטה לפניו ב"כ המאשימה מהודעת המתלוננת במשטרה מיום 18.2.18 שם מסרה: "**הכל פשוט השתגע, ואמא התחללה להגיד לב' מולוי, ומול סבתא וק' למה הוא נגע בילדות שלו? הוא אפילו לא הבהיר, והוא אמר שהוא עשה את זה בגלל שאמא לא נתנה לו אהבה**" (עמ' 55-57 לפרטוקול).

193. הסבירי המתלוננות כמפורט באשר לעיתוי חשיפת הפגיעה המיניות בהן, הם קוורנטים, סדרים ומתישבים עם השכל הישר ועם הגיון של דבריהם.

חשיפת המעשים סמוך לאחר פרוץ העימות בין הנאים לק"מ שהתרחש כאמור ביום החשיפה לפניות בוקר, אין בו חשש עצמוני כדי להצביע על מנייע של המתלוננות להעליל על הנאים עלילה שקרית. כפי שנלמד מהעדויות והראיות שהוצגו בענייננו, לרבות מדברי הנאים בתרגיל החקירה שנערך ביניהם לק"מ כאמור, מערכת היחסים בין ק"מ לנאים ידעה קשיים וכלה עימותים רבים לאורך שנים. עיתוי החשיפה סמוך לאחר מריבה, אינו בעל משקל כלשהו לחובת המתלוננות בנסיבות, ובפרט שעה שבענייננו הוצגו הסברים ברורים לעיתוי החשיפה ול"טריגר" המפורש, לרבות על רקע סיפורו הפגיעה בל", שהביא את המתלוננות לחושף את מעשי הנאים כלפי שפורת.

יפים בהקשר זה דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 5203/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.6.16):
"עיקר הגנתו של המערער לפניו מבוססת על סוגיות כבישת עדותה של

**המתלוננת במשפט תקופת ארוכה וחשיפתה בסמוך לפrox הסכוס בין בני הזוג
בעניין המשמרות על בנים המשותף....**

אקדמיים ואומרים כי לא ראוי כי כבישת התלונה יכולה לסייע למערער בנסיבות המקרה. כיצד, כבישת עדות על ידי נפגע עבירות מין היא תופעה שכיחה ומוכרת (ע"פ 6643/05 הנזכר לעיל, פסקה 35; ע"פ 1258/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 625, 638-637 (2004)), וכבר נפסק כי במקרים שבו לכבישת העדות קיים הסבר מניח את הדעת אין בכך כדי לפגוע במחימנותה של העדות (ענין קצב, פסקה 128)."

אינדיקטציות נתונות לכרטיסם בגרסאות המתלוננות

194. ראייתי לדוחות את ניסיון ב"כ הנאם להציג אינדיקטציות לכאוריות לכך שהמתלוננות לא חשו מעולם מהנאם, היו ביחסים טובים אליו ואף אפשרו לו גישה חופשית לילדיהם, ובפרט לבנותיה של המתלוננת ק"י, זאת בניסיון לפגום בגרסתן באשר לפגיעה מינית של הנאם בהן בילדותן.

195. כאמור, ק"י הסבירה באופן כן וכאוב בעדותה כי נאלצה לחזור להתגורר יחד עם בן זוגה ובנותיה, בבית המשותף לאמה ולנאם, חרף הפגיעה המינית שחוויתה בילדותה, זאת בעקבות מצוקה כלכלית אליה נקלעה ובעיטה לא הייתה לה ברירה אחרת. היא הדגישה כי בתקופה הנ"ל של מגוריה בבית אימה והנאם, בנותיה ישבו עמה ועם בן זוגה בצליפות באותו חדר, גם שהיא חדר פנוי בבית, ולא הושארו לבד עם הנאם (עמ' 104-106 לפרטוקול).

לגרסתה של ק"י בנדון נמצא תמייה בעדותה של א"א אשר העידה באופן דומה, כי בנותיה של ק"י ישבו עמה באותו חדר, על אף שחוירו של ס' היה פנוי, וזאת בשל חששה של ק"י להוtier את בנותיה ללא השגחה, שכן "היא יודעת מי חוי בבית" (עמ' 10 ש' 17-24).

196. על פי גרסת ההגנה, המתלוננת ק"י הותירה, לא פעם, את אחת מבנותיה עם הנאם ואפשרה לו לצאת עמה לבקר אצל משפחתו, למכלול, רקנות גליה, לקחת אותה לgan ומשם וعود. נתון זה, אשר לא נסתר לשיטת ההגנה, שומרת את הקרע תחת האפשרות כי הנאם פגע במתלוננות בילדותן, שאללו כך היה הרוי ק"י לא הייתה משaira את בתה עמו, ولو לרגע קצר.

197. המתלוננת ק"י שללה באופן נחרץ בעדותה כל אפשרות שהותירה את בתה לבדה עם הנאם. גם לאחר שהטיח בה ב"כ הנאם כי ישנים מספר עדים שמספריכים את תשובהה הנ"ל, דברקה ק"י בגרסתה לפיה הנאם מעולם לא לקח את בתה בוגה בגפו למקום כלשהו ולא נותר עמה לבדו (עמ' 112 ש' 22 ואילך, עמ' 113 ש' 1-9 לפרטוקול).

198. חיזוק לגרסתה של ק"י בנדון מצאתי בעדותה של א"א לפניה בה מסרה כי ק"י לא הסכימה להוtier את בנותיה עם הנאם, אף לא זמן קצר, וכי כאשר נדרשה ק"י לשמרពות, גם אם לפרק זמן קצר מאוד של חצי שעה, היא הייתה מבקשת ממנה להגיע מ... לשמר על בנותיה. גם את האפשרות כי הנאם לקח לבדוק את ילדتها של ק"י לבקר אצל משפחתו, שללה א"א על הסף (עמ' 25 ש' 20-25, עמ' 35 ש' 14-33, עמ' 37 ש' 16-21 לפרטוקול)

199. גם האם ק"מ שללה כי הנאשם שמר לבדוק על בנותיה של ק"י, בתקופה שק"י גרה אצלם ובכלל. בהקשר לאמור הוסיפה ק"מ כי גם כאשר נאלצה ק"י לצעת מהבית למקום כלשהו, היא סייברה להצעתה להשאיר את בנותיה עם הנאשם, אף לא זמן קצר עד שהק'ם תשוב מהעובדה. לגרסת ק"מ, היא קיבלה בזמןו את הסבריה של ק"י לשירובה להשאיר את בנותיה עם הנאשם כסבירים הגיוניים (ה הנאשם אינו אחראי מספיק וכו'), ככל העלה בדעתה אפשרות כי מקור הסירוב בפגיעה מינית שחוויתה ק"י מצד הנאשם (עמ' 166 ש' 2-16 פרוטוקול).

200. ק"מ שללה בעדותה כי היו מקרים שה הנאשם אסף את בנותיה של ק"י מגן או את האפשרות כי הנאשם לקח מי מהן לבקר בבית אמו או אחותם. לצד זאת, לא שללה ק"מ על הסוף כי יכול וה הנאשם לקח את בתה של ק"י למכלול פעם או פעמיים (עמ' 191 ש' 19 ואילך).

201. בהקשר כאמור, אציג כי גרסאות אחוי של הנאשם בעדותם באשר למפגשים אקראיים בהם נתקלו בנתinem מטייל יחד עם בתה של ק"י, נמצאו כבלתי מהימנות, כפי שפורט לעיל.

כאמור, על פי התרשימי עסקין בעדויות מגמותיו שנעודו לשרת את קו ההגנה של הנאשם, ולא ראוי להעניק להן משקל כלשהו.

202. זאת ועוד, הנאשם עצמו סיפר בחקירותיו במשטרת, כי ק"י השאיר את בנותיה עמו (לכל היתר) אםCSI ציצאה לעשן במרפסת הבית, ואם-CSI שkolחה את אחת מבנותיה והשנייה נותרה עם הנאשם בסלון הבית (ת/3 ש' 252-254, ת/4 ש' 63 ואילך).

גרסתו האמורה של הנאשם במשטרת בעניין, בהכרח שוללת אפשרות אחרות של הורתת בנותיה של ק"י עמו, בניגוד לעדויות המגמות של אחוי בעניין.

203. לגרסתו המתפתחת של הנאשם בעדותו לפניינו בה פירט לראשונה כי שימוש שמרטף לבנותיה של ק"י, לקח אתם מהן לאכול גלידה, למכלול, למשפחתו, לגן ושם ועוד, אין זכר בגרסה שמסר במשטרת, גם לא לאחר שהופנו אליו שאלות ישירות בעניין.

ה הנאשם לא סיפק הסבר ענייני בעדותו לפניינו מודיע גרסתו בندון לא פורטה על ידו במשטרת וכל שוחר וטען הוא כי הוא לא נשאל על כך במשטרת, זאת למרות שבפועל נשאל גם נושא ואף באופן ישיר, כפי שפורט (עמ' 278 פרוטוקול).

204. ב"כ הנאשם לא אמר נואש והמשיך בניסיונו, שלא צלח, לבסס את קו ההגנה לפיו המתווננות לא היססו להוtier את ילדיהן עם הנאשם, Caindikziaה לkr שטלונטן נגדו אינה אלא תלונת שווה שמקורה בנקם בלבד.

205. kr למשל הפנה ב"כ הנאשם למתווננות A'A את השאלה, אם היה מקרה שהוא יצא עם אחותה ק"י ועם בני זוג לנופש בחויר, ואילו ילדיהן נותרו במשמרות של הנאשם ומאנן. A'A השיבה בשילילה לשאלת זו וכן והוסיפה כי היה זוכרת בוודאות שלידיהן נסעו עמן ועם בני זוגן לצימרה.

206. בדומה לגרסתה של המטלוננט א"א, גם המטלוננט ק"י שללה בעדותה אפשרות כי ילדיהן של השתיים נותרו עם אמן והנאים כאמור. ק"י עמדה על כך שבנותיה ובנה של א"א נסעו עם צימר ואף הוסיפה באוותנטיות מזכירה כי הבן של א"א, אופק, נפצע באותו נופש בצימר (עמ' 113 ש' 10-21).

207. גם האם ק"מ תמכה בגרסה של המטלוננט ושללה על הסף בעדותה אפשרות כי שמרה יחד עם הנאים אן בכלל, על בנותיה של ק"י, כאשר ק"י יצא לנופש (עמ' 191 ש' 3-18 לפרטוקול).

208. לעומת זאת, גרסתו של הנאים לפיה המטלוננט נסעו פעמיים עם בני הזוג לנופש, הותרו את בנה של א"א אצל משפחתו של בן הזוג ואילו בנותיה של ק"י נותרו עם ק"מ ועמו בבית, עלתה לראשה בעדותנו, מבלתי שטיפק הסבר להשמנת פרט זה מגרסתו במשטרת (עמ' 234-235 לפרטוקול).

209. תמייה לכואורה לגרסת הנאים כי ילדיהן של המטלוננט נותרו לטיפול של האם ק"מ ושל הנאים, נמצא רק בגרסה הרעהה של אחיו, שאיתה מצאתי כאמור כגרסה מגמתית ולא אמינה.

210. בהקשר לאמרתו הופנתה אחות הנאים ר' בעדותה לגרסתה במשטרת שם מסרה כדלקמן: "ביום 25.2.2017 היה ליaira בת מצואה של הילדה שלי, התקשרתי להזמין את ק"י וא"א והן שתיهن אמרו שהן ב Zimmerman עם בני הזוג, לא יכולות להגיע לאירוע ואת הילדים השאירו עם אחי ב' וק"מ. לשאלתך מדובר בשני ילדים, בת של ק"י והבן שלא [צל של] א"א" (ההודעה הוגשה וסומנה- נ/1, ראו ש' 15-18).

לשאלת ב"כ המשימה כיצד ידעה שאית ילדיהן השאירו המטלוננט אצל הנאים וכן מכך עזירה לצימר, השיבה ר': "מה זה איך? אני גרה לידיו, אמרתי לך. ק"מ אמרה לי, כן, הם באו אני חשובת". לשאלת מי נכון בעירוף בת המצואה, השיבה ר' כי הנאים, ק"מ ואחת מבנותיה של ק"י הגיעו יחד לאירוע. אז נשאלת לגבי בנה של א"א והשובה כי איןנה זכרת אם הוא גם היה או נותר אצל סבו מצד אביו. כשבועתה עם גרסתה במשטרת שם מסרה כאמור כי גם בנה של א"א נכון בעירוף, השיבה המטלוננט "אולי הם בלבלו שם, אני לא יודעת". לאחר שנטבקשה להציג תמונות מהירוף המעידות על נוכחות בתה של ק"י באירוע, השיבה ר' כי לא הביאה עמה תמונות לעדות ובהמשך לכך שינתה שוב מגרסתה ואמרה: "הבנות היו באירוע אני חשובת" (עמ' 309-311 לפרטוקול).

211. ר' לא היססה לשנות גרסתה שוב ושוב, מבלתי לספק הסברים לגרסאות הסותרות, כאשר נזכר כי כל מטרתה היא לשרת את הגנת הנאים, כאמור. לא ראוי לחת משקל כלשהו לעדותה.

212. בהתאם ואף בהנחה מיטיבה עם הנאים שארכן ארעו מקריםבודדים וחרגים, בהם ל乾坤 הנאים את אחת מבנותיה של ק"י למכלול וכדומה, הרי שאין בכך כדי לסייע לנאים שלפנינו לסתור את גרסאות המטלוננט לפגיעות מיניות שביצע בהן הנאים כאמור, כמו גם ללמד כי המטלוננט לא חשש ולא הקפיד למנוע את הורותת ילדיהן לבד עם הנאים.

על כל פנים, יש להבהיר כי אף עפ"י גרסאות הנאים ואחיו, המקרים בהם התאפשר לנאים לשחות לבדוק עם אחת מבנותיה של ק"י, היו מקרים חריגים וספורים ביותר ורחוקים מלמד על שגרה.

213. אני דוחה את הטיעון שהציגו ההגנה, לפיו נגנו המטלוננות, גם לאחר שבגרו, יצאת לנופשים משותפים עם הנאשם ואמן, כהנהלות השוללת את גרסתן באשר להתרחקותן מהנאשם הכי רחוק שאפשר עם סיום שירותן הצבאי.

214. המטלוננות בעדותן הרואה לפנינו הסבירו ופירטו כי הן נפגשו עם אמן והנאשם, אם כאשר אלה נפשו ב----- וגם ב-----, ברם שללו נופש משותף עם או לינה באותו בית מלון.

המטלוננת א"א למשל, הסבירה בעדותה כי היו מקרים שהנאשם הגיע לנופש ב----- וב----- יחד עם אמה וסבתה, שם היא פגשה אותם וビルתה איתם, אך לא נשארה ללון איתם באותו בית מלון (עמ' 36 לפרטוקול).

גם המטלוננת ק"י שללה בחקירותה הנגדית אפשרות של נופש משותף עם אמה והנאשם ב----, כשהבהקשר זה ציינה כי היה מקרה שבו היא פגשה את אמה והנאשם כשהגיעה לנופש ב---, שם היא התגוררה לאותו מועד, אם כי הם התארחו בבית מלון, ולא בبيتها (עמ' 110 ש' 2-19 לפרטוקול).

215. אשלים כי לא ראייתי ליתן אמון בגרסה הנאשם וברשות המגמתית של אחיו לפניו, לפיה המטלוננות, גם בתקופת בגרותן, יצאו לא אחת לנופשים עם הנאשם ואמן יחד.

216. מבלי לפגוע באמור, אני רואה להבהיר כי גם בהנחה שהתקיימו נופשים משותפים בודדים או מעבר לכך, של המטלוננות ובני זוג ייחד עם הנאשם ואמן, אין בכך כדי ללמד דבר וחצי דבר בנוגע למעשים המיוחסים לנאים בכתב האישום.

כפי שפירטתי לעיל בפרק העוסק במערכות היחסים בין הנאים למטלוננות, ניהול מערכת יחסים תקינה לכארה, לצד "סוד הפגיעות", אינו חרג שעה שעסוקין בעבירות מין במשפחה כפי בענייננו, לרבות נוכחות הרצון העז של הקורבנות במקרים אלה לשמר על המר堪 המשפחתי כמו גם החשש שלהם מהשלכות הנלוות לחשיפה.

217. **לאור המפורט, נוכחת כי ההגנה כולה בניסיונה להציג אינדיקטיות בהנהלות המשפחה שיש בהן להפריך או לכרסם בגרסה המטלוננות.**

טענות לאי התאמות נוספות בגרסה המטלוננות

218. ב"כ הנאים ביקש להציג בסיכון על סתיות נוספת בין גרסאות המטלוננות, מעבר לאלה שהלilio*התייחסתי לעיל*, אשר יש בהן לשיטתו כדי לכרסם בנסיבות עדותן;

airouri_fgiyah_minit_benochot_sheti_metalonnot

219. המטלוננות תיארו מזכירון, באופן שונה מעט, את חווית airouri*הפגיעה המינית* שבהם נכון שתיהן.

220. המתלוננת א"א נשאלת בחקירה הנגדית אם הנאשם היה מבצע בשתייה מעשים מיניים בו זמנית, לכר השיבה בשלילה והסבירה: "זה היה כשהינו נוכחות בפגיעה של השניה, כן. אם זה באותה מיטה שהיינו שנות ביחד, כן, אז הוא היה נכנס לחדר של שנינו וזה המיטה של שנינו, כן" (עמ' 37 ש' 26 ואילך, עמ' 38 ש' 1-12 לפרוטוקול).

221. המתלוננת ק"י לעומת זאת תיארה גם פגיעות מיניות שקרו בו זמנית באחותה ובה וכרכ סיפרה: "... נניח יושבים בסלון, ישבות עצמן, והוא מצא והוא מתפשט מול שנינו ונוגע בעצמו מול שנינו ווישב ביןינו ונוגע בי ונוגע בה, וambilקש ממשי לגעת בו, וambilקש ממשי לגעת שם. או בחדר שאנו ישות ביחד, זה חדר משותף, עם מיטה, ספה כזו שנפתחת לשתי מיטות צמודות. הוא נכנס לחדר, עירום, פעם נוגע בי, פעם נוגע בה, ושניינו שם, שניינו בחדר" (עמ' 119 ש' 5-13).

222. מוביל לפגוע כאמור, נסיף כי ק"י תיארה בעודותה לפניינו גם מקרים שבהם הנאשם היה פוגע מינית באחת מהן בנסיבות שתיהן, במובן מפגיעה בו זמנית בשתייה (ראו עמ' 91 לפרוטוקול).

223. אמנם בנסיבות לעיל באשר לפגיעות המיניות במשותף קיימים שונים בין עדויות המתלוננות. דא עקא, לפניינו זיכרונות מחוויות שונות השתיים באופן אויל מעט שונה, שונה שאין בו לפגום במציאות הגרסאות.

224. נזכיר כי עסקו לנו בענייננו באירועי פגעה מינית שונות המתלוננות כשהיו רוכות שנים וכאשר חלפו, מאז פסקו הפגיעות המיניות, יותר משנה שנים.

225. אין לצפות מהמתלוננות לשזר במדוק ובאופן זהה לחלוטין את חוותה מהזיכרון למעשים המיניים שביצע בהן הנאשם, גם כשהיו יחד, ובפרט משחלפו שנים כה ארוכות, מאז ביצוע המעשים כאמור.

יפים לענייננו דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 17/1987 פלוני נ' מדינת ישראל (4.6.19):

"הגישה הראיית הנהוגה בעבירות מין, ובUBEIROT MIN BEMISHPACHA BPERUT, היא שAIIN LDKDK BPERUTI HEDUDOT, VENITAN LESTAFIK BGURUN AMAT HEMETZAI BA, VOLUYITIM AF BGURUN KASHA BELBAD. ZAT, GEM CASHER HEDUDOT LOKEH BBLBOL, BAIDIK, VOBCHOSER BEHIREOT (UL "HOMBOLUT HRAAYIT" HICHODIT LUBEIROT MIN BCLL VLBUROT MIN BMESSHPACHA BPERUT RAO PESAK DINI BEU"P 5582/09 PLONI N' MEDINTAT ISRAEL, [FOROSM BENBO] BPESKAOT 90-82 VAHASMACHTAOT SHM (20.10.2010) (LAHLON: U"P U"P 4583/13 SZ N' MEDINTAT ISRAEL, [FOROSM BENBO] BPESKA 26 "(21.9.2015)

226. בנסיבות ענייננו ולאור התרשומי הבלתי אמצעית מעדות המתלוננות לפניינו, שוכנעתי כי אין בשוני הנ"ל בנסיבות המתלוננות כדי לפגום בגורם הקשה של הדברים אשר גם כולל תיאור דומה של המתלוננות, כפי שפורט

בעודותן, בוגע לפגיעה המיניות שביצע בהן הנאשם (כניסה לחדר בלילה, התפשטוו לפניהן, מאבקן בו, נגיעות בעצמו ובגופן, כניסה אחריהן למקלחת ומעשו בהן שם, התחככו בהן עד שהגיע לפורקן מיני ועוד).

איומי הנאשם כלפי המתלוננות

227. ב"כ הנאשם מבקש להיאחז בהבדל נוסף בגרסאות המתלוננות והוגע לאופי האיוםים שהושמעו;

228. המתלוננת א"א תיארה בעודותה את איומי הנאשם כלפייה, לבסוף על מעשי, כדלקמן:

"...קודם כל האיום התחליל מזה שהוא אומר לי 'אוֹ אָבָוי אֶסְפֵּרִי'. עכשו, דמות סמכותית בבית שאומרת ליד 5 וחצי, 6 'אוֹ אָבָוי אֶסְפֵּרִי'. אסור לספר, אוֹ אָבָוי וטַסְפֵּרִי. גם מהה שלא ידעת הבנתי שאסור. זאת אומרת, שיקירה פה שהוא לא טוב. פחדתי. אחר כך שכנראה הוא גם הבין שגם הגיל, גדים והבנייה משתנה אז הוא היה אומר לי 'אם תגידי אני ארצח את אמא', 'אם תגידי אני אפגע בר', 'אם', 'ופחדתי. פחדתי' (עמ' 15 ש' 17-22 פרוטוקול)

229. לעומת זאת, המתלוננות ק"י אשר גם העידה לפניה כי הנאשם הפנה איומים כלפייה לבסוף לאיש על מעשי, הדגישה כי הוא מעולם לא אמר לה מה יקרה אם היא חשוף את מעשי, כדי היה בהוראותה לה כי אסור לה לספר לאיש על מעשיו ו"אוֹ אָבָוי" אם אמה תגלה, כדי לזכות בשתקתה (עמ' 95 ש' 21-31 פרוטוקול).

בחקירה הנגדית שללה ק"י איומים מצד הנאשם כלפייה כי ירצח את אמה או מי בני המשפחה אם חשוף את מעשיו (עמ' 126 ש' 29-31).

230. לא מצאתי לייחס משקל לשוני בגרסאות המתלוננות בוגע לטיב האיום שהושמעו כלפייה;

המתלוננות שתרחן העידו כי איומי הנאשם כלפייה התבטאו בראש ובראשונה באזהרותו אותן כי "אוֹ אָבָוי" אם הן יספרו על מעשיו בהן. העובדה כי איומי הנאשם כלפי המתלוננת א"א כללו איומים חמורים יותר מאשר שהושמעו כלפי המתלוננת ק"י, איןנה מלמדת על סתייה בין הגרסאות, כי אם על תיאור עובדתי של האיום שכל אחת, בפני עצמה, חוויתה.

מכל מקום, עסקין בפער זניח בין גרסאות המתלוננות, שאינו פוגם בגרסתן ללבת המעשים המוחסמים לנאים בעניינו.

החדרת אצבעות לאיבר מינה של א"א

231. כפי שפורט לעיל בעדות המתלוננת א"א, היא חשפה לראשונה את מעשי החדרת אצבעות הנאשם לאיבר מינית, רק בהודעתה השלישייה במספר המשטרה.

232. בעדותה לפנינו סייפה כאמור א"א הסברים לעיתוי חשיפת מעשי החדרת אצבעות לאיבר מינית וכן העידה:

"... הבשלות שלי של פעם ראשונה לבוא ולספר בסערה רגשות של אותו רגע מה קרה שבאתי למשטרה, והפעם השנייה והפעם השלישייה והיום אחרי 3 שנים, הבשלות שלי היה לא אותה בשלות. הרוגע הוא לא אותו רוגע. גם אם לפני 3 שנים הייתי יושב ומדבר איתני, לא יכולתי לדבר איתך בכלל על נושא זהה. מרוב שכל כך לא האמנתי שאחרי 20 שנה אני באה ומספרת את הסוד הזה... אבל סיפרתי מה שיכלתי באותו רגע... באותו זמן שבאתי למשטרה היה כי עדים איזהו בשזה ופחד לדבר על דברים שלא דיברתי עליהם 20 שנה" עמ' 43 ש' 6 ואילך לפרטוקול).

(א"א פירטה עוד בעדותה את הטעם בעיטו השיבה, במסגרת ההודעה הראשונה במשטרה, במלילה, לשאלת החוקרת אם הייתה חדרה, כשהסבירה כי סקרה ש"החדרה" משמעה החדרת איבר מין בלבד (עמ' 44-46 לפרטוקול) ולדברים התייחסתי כבר לעיל).

233. לא מצאתם בסיס לטענת ב"כ הנאשם כי א"א הציגה למסה גרסה מתפתחת ולא אמינה בסוגיה, שעה שלא העלה את נושא החדרת אצבעות הנאשם לאיבר מינית בהזדמנות הראשונה.

בית המשפט העליון דן בסוגיה דומה בע"פ 4453/16 מדינת ישראל נ' פלוני (20.7.17) ודבריו שם יפים גם לעניינו:

"gresaha basitit shel matlonet la shantana la oruk halir, ar nospo la shni prutim mohotim shel namso rov b'misatra. haRoshon hoa shamesib haChidur at leshono la pihah shel matlonet, v'heshni - shamesib haGeyu liSipok minni casher haTachkin bgofeh (um' 15-16 l'pesek haDin). shni prutim hollon mosifim chomra yitra la meushim megnanim. shofeti horov la bahiro mo haMashkal shem notnim la haTafchot haGresha, v'bahiro ci hem moduim la halchot harlwanutiot shlefian gresha matfachet shel matlonen be'uriorot min haia tofua moret shel ba'raq tizkif la chobuto v'tegru mma imonuto. matlonet haTiksha la habsir b'veit hashofet at haTafchot gresha. l'dvaria, b'shiha skiyima um haPraklitah "haRgashiti shani yutora patucha mma shehila li b'chukira haRoshona. b'chukira haRoshona noraa hiyi lechaza, noraa pachditi, hiyi ud'in batukh chlom zeh shcaailo haOzati at haSipor zeh az caailo noraa heila li ksha noraa l'dbar b'misatra noraa noraa, uchshio ani marqisha shem notun li ca l'dbar la af achad acher. v'shayiti acel [haPraklitah] gam haRgashiti shani noraa patucha l'spfer la v'hoospati uod d'barim shchosavim" (um' 65 l'partotokol). l'gabi haGuato shel haMerur liSipok minni, nashala matlonet ul-idi b'veit hashofet madu la Sipera ul k'k' b'misatra, v'tshevata haItah: "zeh pesot la yatzai li morov shel a ychilati l'dbar ul zeh [...] uod peum, zeh baotu yom, baotu regu la yatzai li. la ycholati lehovzia at zeh" (um' 142 l'partotokol). b'shem lab la halchot haMakbulot l'gabi chshifa haDrugatit shel haMeusim v'haAriouim acel nafgei ubirrot min (rao, bin

רבים אחרים, ע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 85 והאסמכתאות שם (20.10.2010) (להלן: ע"פ 5582/09); ע"פ 4481/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 58 (16.11.2016); ע"פ 8805/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 20 (2.4.2017) ולנסיבות הפרטניות במקרה דנא, הסבריה של המתלוונת מקובלים עלי ואיני סבור כי יש לזקוף זאת לחובתה.

עוד יפים בהקשר זה הדברים שנאמרו בע"פ 07/02/10102 פלוני נ' מדינת ישראל (7.9.10):
"מקום בו מדובר בעבירותimin במשפחה, בייחוד כשהקורבן הייתה ילדה קטנה בעת ביצוען ונצרה את הדברים בלבד בלביה במשך שנים רבות, יתכונו אי דיויקים בתיאור הפרטנים או בנסיבות הדברים. בית המשפט המחויז קבע כי "יתן להניח שחשיפת הדברים בפני הגורמים השונים, לאחר תקופה בה שמרה את הסוד בלבד, לא הייתה קלה ולא הוצאה מכלל אפשרות, כי עקב מהתח הרב בו הייתה המתלוונת במהלך חשיפת האירועים, לא דיקה בתיאור הפרטנים או שניסוחיה לא היו מדויקים דיים כך שניתן היה לפרשם בדרכים שונות" (פסקה 38 להכרעת הדין). קביעה זו מקובלת עלי. יתרה מזאת, הלכה היא כי "אין לצפות מאדם כי יזכור פרטי אירוע טראומטי כאלו תיעד אותו בזמןאמת, במילויו מאשר מדובר בקורבן עבירתמן. לפיכך, השאלה איננה אם קיימים אי דיויקים ואי התאמות בפרטנים, אלא אם המקרה יכולה היא אמינה ואם הגרועין הקשה של האירועים וההתמונה הכלולות המתקבלת מן העדות והחיזוקים לה מאפשרת מסקנה בדבר אשמת הנאשם מעבר לכל ספק [ע"פ 993/00 נור נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (6) 233, 205 (2002); וראו גם ע"פ 9902/04 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报], 16.7.2007 פסקה 14]."

234. כאמור גרסה המלאה של א"א בעניינו הייתה עקבית, סדרה וקורנתית. אותן האמת ניכרו גם בתיאוריה למעשה החדרת האכbezutot והיה ניתן להתרשם כי היא מתארת חוויות אמת.

את הסבריה לאזכור מעשי החדרת האכbezutot בשלב מאוחר ייחסית של גרסה במשטרה, ראוי לאמץ כהסברים ראויים אשר להם יש לתת משקל מלא.

235. נשלים ונזכיר כי הודהותיה של א"א במשטרה לא הוגש, כך שאין לפנינו תמונה ברורה של ההודעות ממנה יתכן וניתן היה ללמד מה הביא את א"א לשף במעשי החדרת האכbezutot רק בהודעתה הששית במשטרה. גם בשל כך, אין לנו אלא להסתמך על הסבריה הכנים של המתלוונת לפנינו באשר לקושי לחסוף את כל המעשים בביטחון, בפרט החמורים והمبיצים שבהם; באשר להדרגותיה של החשיפה אשר התקדמה ככל שהיא הרגישה בשלה יותר לשף במעשים ובאשר לאי הבנתה כי "החדרה" משמעה החדרה גם של אכbezutot לאיבר המין.

236. כאן המקום להוסיף ולהבהיר כי בגרסת ק"י לפיה כלפיה לא ביצע הנאשם החדרת אכbezutot לאיבר מינה, אין כדי להפחית ولو ממשהו ממשקל גרסה של א"א בנדון.

237. ניתן להניח הנחות רבות ושונות על שום מה לכוארה בחר הנאשם לבצע את מעשי החדרת האצבעות כלפי א"א ולא כלפי ק"י, ואולם אין מקום לצורך להידרש לכך, ועל כן אמנע מהנחות שלא לצורך.

238. די במסקנה המבוררת לפיה יש לקבל את גרסתה של א"א למשי החדרת האצבעות לאיבר מינה, כגרסה אמינה, שלא נסתרה על מנת ליתן את המשקל המלא לעדות זו.

(בקשר דומה ראו בע"פ 3541 נ' מדינת ישראל (13.6.19)).

239. אשלים כי ראייתי גם לדוחות את ניסיונו הסטמי וחסר הבסיס של ב"כ הנאשם להציגו בסיכון על סתרה בעדותה של א"א בכל הנוגע לתיאור מעשי החדרת האצבעות;

240. מבי' לפגוע באמור ועל מנת שהניר לא "מצא חסר, ATIICHIS לגופה של טענת ב"כ הנאשם בעניין".

241. לשיטת ב"כ הנאשם, א"א מסרה שני גרסאות סותרות בנוגע למשי החדרת האצבעות, מחד גיסא, העידה כי כשהייתה מתעוררת משנתה, הייתה רואה את הנאשם ערום בחדרה שאיבר מינו זקוף ואצבעותיו בתוך תחתוניה, ומайдך גיסא, העידה כי כשהייתה מתעוררת משנתה כאמור, הייתה רואה את אצבעות הנאשם בתוך איבר מינה.

בניגוד לנטען הרוי לפניו תיאור מפורט ומלא של מעשי החדרת האצבעות והשוקף את תחושת המתלוונת בשעת מעשה. א"א העידה באופן רהוט ובhair וסדרו כדלקמן: " **היתה מתעוררת מtopic תחשוה לא נעימה... תחשוה של בין כאב להזקה, וכשהייתי מבינה, כשהייתי מתעוררת בשלבים הראשונים כזו היה קורה, הייתה פותחת את העיניים ורואה את האדון... ערום עם איבר מין זקוף מולוי, עם האצבעות בתוך התחתונים שלי, שלא הבנתי בכלל מה זה קורה אבל ממש היה הכאב, זאת אומרת, לא הבנתי מה קורה אבל הרגשתי את התחשוה הלא נעימה הזה באיבר מין. כשהייתי מתעוררת היו רואה את האצבעות שלו בעצם בתוך איבר מין שלי, את הידיים שלו בתוך התחתונים, לא הבנתי שזה האצבעות בפנים..." (עמ' 12 לפרטוקול).**

242. תיאורה של א"א להרגשת אצבעות הנאשם בתוך תחתוניה כאמור אינו עומד בסתרה לתיאורה להרגשת אצבעות הנאשם אלא היא בבחינת תיאור מלא זהה למשה, שבוין זה מתארת א"א כי הייתה מתעוררת מtopic תחשוה של בין כאב להזקה כשאצבעות הנאשם בתוך תחתוניה, ובהמשך לכך השלימה כי הייתה רואה את אצבעותיו בתוך איבר מינה.

משמעות השימוש המפורטים בסעיף 7 לכתב האישום מעדות המתלוונת א"א

243. בסעיף 7 לכתב האישום פורט כאמור כי בחלק מההזרמנויות שבhn נכנס הנאשם למקלהת בשעה שהמתלוונת א"א התרחזה, הוא השביב אותה על רצפת המקלהת, חיכך את איבר מינו באיבר מינה עד אשר הגיע לפורקן מימי וספר את זרעו על בטנה.

244. א"א לא שבה בעדותה החופשית לפניו על התיאור הנ"ל. לצד זאת, תיארה אירועים מינימום רבים בעדותה, לרבות כאלה שהתרחשו בחדר המקלט. בהתאם, הודיעה המשימה במסגרת סיכוןיה בכתב ומתחייב כי היא אינה עומדת עוד על הרשותו של הנאשם בנסיבות המפורטים בסעיף 7 כאמור.

245. טענת ב"כ הנאשם בסיכוןים כי השמטה המעשים המפורטים בסעיף 7 לכתב האישום מעודת א"א בבית המשפט, יש כדי לפגום במהימנות גרסתה מחד גיסא, ולחזק את טענת הנאשם בדבר רקיוחת עליית שווה נגדו מайдן גיסא, אין לה בסיס;

246. פרשتنا העגומה עוסקת באירועים רבים אשר נפרשו על פני שנים ארוכות ובתדרות גבוהה ביותר עת היו המתлонנותילדות קטנות. תוספת או השמטה של פרטים כאלה ואחרים בהשוואה לתיאור אירועים קודמים אין פוגמות בגרסהה של א"א, כשב uninנו המקשה כולה הייתה אמינה והאירועים שתוארו על ידה הוכיחו לפניו מעבר לכל ספק, כפי שפורט.

247. **אשוב ואציג כי ראוי לאמץ במלואה את גרסת המתлонנות למעשיו של הנאשם כלפיו, ומנגד דחתי את גרסתו של הנאשם לפניו אשר הותירה רושם שלילי ולא אמין כלל.**

הרשעת הנאשם על סמך עדות יחידה - האומנוט?

248. אקדמיים כי לעניין הפגיעה המיניות אשר בוצעו בנסיבות שתי המתlonנות יחד, כמפורט בכתב האישום ובעדותן של המתlonנות לפניינו, ברור הוא כי אין מדובר בעדות יחידה, אלא בעדות ראייה ישירה של כל אחת מהמתlonנות לפגיעה המינית שבוצעו באחותה ומהוות חיזוק לגרסה כל אחת מהן כאמור.

249. גם הפגיעה המינית שבוצעו בכל אחת מהמתlonנות שלא בנסיבות האחות, אין בגדר עדות יחידה uninנו, שכן לעדותן של המתlonנות ביחס לאותם אירועים מצטרפים חיזוקים לא מבוטלים, כפי שפורטו ויפורטו להלן, ואלו מחזקים ככלול את הרשותו של הנאשם מכלול המעשים המוחשיים לו בכתב האישום.

250. בראשן של אלו יש לראות בעדות כל אחת מהמתlonנות חיזוק לעדות ראייתה, גם אם האחת לא נכחה בפגיעה האחות, בהיותה עדות על מעשים דומים.

עמד על כך בית המשפט העליון באומרו:

"במקרה דנן, עדותה של מ', נגעתה העבירות, לא הייתה עדות יחידה כלל ועיקר.
רחוק מכך: עדותה של מ' נתמכה בריאות חיזוקות שכלו את עדות אחותה, שי', אשר מהוות חיזוק בהיותה עדות על מעשים דומים, אם לא עדות שיטה ממש (השו ע"פ 40/85 דקל נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(2) 652 (1985) ("ע"פ 3541/17 שאוזכר לעיל)).

251. כך גם בעניינו, העדות של כל אחת מהמתלוננות בנפרד, בה מתוארות הפגיעה המיניות של הנאשם בכל אחת מהן, מהוות חיזוק האחת לרעותה ויש בה כדי ללמד על דפוס התנהגות חוזרת של הנאשם.

למעשים הדומים בעניינו יש ליתן משקל, שעה שהמתלוננות בעניינו אף היא נוכחות כאמור בחלק מהפגיאות המיניות שביצע הנאשם בכל אחת מהן.

קוויל הדמיון בדפוס התנהגותם כלפי כל אחת מהמתלוננות, מחזקים ALSO את ALSO.

252. דפוס התנהגותו של הנאשם כלפי המתלוננות, בהתבוננות כללית, גם מצביעה על דמיון רב. הנאשם נהג על פי תאוור כל אחת מהמתלוננות ביחס לפגיעה בה להיכנס עירום לחדרן של המתלוננות בלילה או למקלחת בשעה שהיא מתחלחות, נגע בחלקי גופו השונים לרבות באיבר מין, התחכר בגוף, הפשיט אותו, אילץ אותו לצעת באיבר מינו ובחלק מהמקרים עד שהגיע לפורקן מיני. גם האיים כלפי כל אחת מהמתלוננות לבסוף ספרנה על מעשייו (כולל האמרה "או ואובי"), מוסף משקל לתמונה הריאיתית שלפניו ממנה עולה דפוס חוזר של מעשים דומים.

253. לモתר להציג, כי ראוי לחתם אמון מלא בתיאוריה בבחינת תיאורים של מעשים שחוו, במובן מתיאורים ש"תואמו" בינהן.

בהתאם, ראוי לחתם משקל מלא לדפוס החוזר הנלמד מהשווות פגיעותיהם והמעשים הדומים, לרבות אלה שבוצעו בכל אחת בנפרד ובודאי ALSO שבוצעו בנסיבות שתיהן.

254. נחזר ונדגש, כי בעניינו לא הוכחה טענת הנאשם באשר למניע בעטיו ביקשו המתלוננות להעליל על הנאשם עלילת שקר.

255. הוכח לפניו כי המתלוננות נצרו בלבן את הפגיעה המיניות מצד הנאשם כלפיו, משך שנים ארוכות, מבלי שהתכוונו לחשוף אותן ככל, עד לאוטו "טריגר" בלתי מתוכנן במהלך המריבה המשפחתייה בעקבותיה נחשף הגילוי הקשה על קיומה של בת משפחה נוספת ("ל'"), אשר חוותה לכארה גם היא פגיעה מינית מצד הנאשם בהיותה קטנה.

256. בהעדר מניע המבוסס חש לעדות מגמתית, מתחזקת מאליה אמינות גרסת המתלוננות.

257. בחוסר אמינותם של הנאשם ושל העדים מטעמו, כמפורט בניתוח עדותם, יש נדבר נוסף לביסוס ההכרעות לחובת הנאשם, זאת אף במקרה למשקל הסוגולי העצמאי של עדויות המתלוננות כמפורט.

258. מבלי לפגוע בכללו האמור, ولو מנת להציג את המשקל הסוגולי שיש ליתן לעדות כל אחת מהמתלוננות לפניינו, אני רואה להבהיר כי די היה בעניינו עדות כל אחת מהמתלוננות, אפילו במידה היא לבדה, על מנת להרשיע את הנאשם;

259. נזכיר כי על פי ההלכה הפסוקה, מוסמך בית המשפט להרשות נאשם על סמך עדות יחידה של מתלוון (מכוח סעיף 54(ג) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971) ובלבד שהוצעו הפרוט והנימוקים בהכרעת הדין אשר הביאו את בית המשפט להסתפק בעדות זו (ראה ע"פ 14 אילני נ' מדינת ישראל (17.8.2016)).

260. בעניינו ההנחה שזרה ומוצגת לכל אורך הכרעת דין זו ומשראיתי ליתן אמון בעדות המתלוונות כשמכל אחת מהעדויות התרשמתי עדות כנה, קוהרנטיות וסדרה.

261. דרך הצגת העדויות למדעה עד כמה קשה למATALONOות עדותן. שפט גופן בעת תיאור המעשים ואופן מסירת העדות, לימדו כי הן אכן חוו את אשר תיארו לפנינו וכי החווית הקשות חיota בקרובן ומכאיות עד היום.

262. לא מצאתם כל אינדיקציה לחשש כי מי מהמתלוונות מנסה להעצים פגיעות בה או מתארת פגיעות שלא קרו מסיבה כלשהיא.

263. כאמור בעדותות המתלוונות לא מצאתם פרוכות או סתיירות המעידות בספק את משקלן וכוחן.

264. **מכלול החיזוקים, במצבר לעדות המתלוונות ולראיות שהוצעו לפנינו, מבססים היטב את הרשות הנאשם במעשים המוחשיים לו בכתב האישום.**

הטענות למחדלי חקירה

265. ב"כ הנאשם טען בסיכוןיו למחדלי חקירותי משמעותי הפוגע לשיטתו ב景德 הראייתי הדרוש להרשות הנאשם, זאת בדgesch לעבירות האינוס המוחסת לו כלפי המתלוונת א"א.

266. לטענת ב"כ הנאשם, היה על החוקרים להזהיר את הנאשם כי הוא נחקר בחשד לביצוע עבירות של אינוס ולא נעשה. אזהרת הנאשם רק בחקירה השלישית במספר וגם זאת רק בגין עבירה של ניסיון אינוס, אין בה כדי לרפא את המחדל האמור. לטענתו הטחת מעשי האינוס כלפי הנאשם במסגרת חקירותיו, מבלתי שהזהר בנדון כמתחיב, אינה יכולה לרפא את הפגם שנפל בהתנהלות המשטרה בנדון.

בהתיחס למחדלי חקירה, אני רואה להפנות תחילת להלכה הכללית שנפסקה בע"פ 5386/05 **אלחורי נ' מדינת ישראל** (18.5.06) ולפיה:

"**במקרים שבהם נתגלו מחדלים בחקירה המשטרתית, בית המשפט צריך לשאול עצמו האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחוש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיון שתתකשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוציא את גרטתו שלו [...] על פי אמת מידת זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל**

שים לחתם למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיות מכלול הראיות [...] נפקותו של המחדל תלויות בתשתיות הראיתית שהנicha התביעה ובספקותם אוטם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבות של כל עניין ועניין" (ראו גם: ע"פ 6468/13 **צרפתי נ' מדינת ישראל** (3.5.2015); ע"פ 7320/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.5.2009)).

267. כעולה מהודעות הנאשם במשטרה, הוא אכן לא הוזהר על כך שהוא נחקר בחשד לעבירות איינוס, אם כי הוזהר באשר לבחיש לביצוע עבירות של ניסיון איינוס ומעשים מגונים בקטין.

268. אקדמי ואביהר, כי אכן נדרשו החוקרים להקדים ולהזהיר את הנאשם ביחס לכל אחת מהعبירות שיוחסו לו ובפרט עבירת האינוס ברם לא נוכחות בענייננו כי מדובר במחדל שהוא בו כדי לקפח את הגנת הנאשם, ولو במעט.

269. עיון בתוכן הודיעתו של הנאשם כי הנאשם נשאל באופן ישיר בהודעתו במשטרה מיום 25.2.18, אם החדר אצבעותיו לאיבר מינה של המתלוונת א"א, כשלאלה זו הוא ענה בשלילה (ת/4 ש' 35-38).

270. בהתאם ועל צד המהות ניתנה לנאשם הזדמנות להתגונן מפני אישום עבירה האינוס, לרבות הזדמנות למסור גרסתו בעניין, הן בשלב החקירה הן לאחר שהוגש כתב האישום המ夷חס לו עבירה זו. האמור מפחית משמעות ממשקל אי האזהרה בגין החשד לעבירת איינוס.

271. בענייננו נזכיר כי הנאשם עמד בהכחשותיו הגופות לאורך כל חקירותו במשטרה, לרבות בעדותו בבית המשפט. לא מצאתי בסיס להניח כי אילו היה מזוהר שהוא נחקר גם בגין חשד לעבירת איינוס, היה האמור משנה מהכחשותיו הגופות למעשים.

272. אוסיף כי ב"כ הנאשם חקר את המתלוונת א"א ארוכות לסוגית החדרת אצבעות הנאשם לאיבר מינה, כפי שפורט לעיל, כך שניתנה להגנה ההזדמנות המלאה גם לנסوت ולהפריך את גרסתה של א"א למשי האינוס המ夷חסים לנאים.

273. סיכומם של דברים הוא כי אין לפניינו מחדל קירה שיש בו לקפח את הגנת הנאשם או לפגום בתשתיות הראיתית שהציגת התביעה להוכחת אשמתו, מעבר לספק סביר.

סוף דבר;

274. במעשים המתוארים לעיל, בעל הנאשם את המתלוונת א"א, על דרך של החדרת אצבעות לאיבר מינה, וביצוע בה ובמתלוונת ק"י מעשים מגונים שלא בהסכמה ה חופשית. במעשהיו אלה עבר הנאשם עבירה של איינוס קטינה בת משפה (ריבוי מקרים)- עבירה לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין + 345(א)(1) לחוק, וכן עבירה של מעשים מגונים

בקטינה בת משפהה (ריבוי מקרים) - עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק.

כמו כן, במעשים שפורטו לעיל, עשה הנאשם דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, ובכך עבר עבירה של **шибוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

275. לאור מכלול המפורט בהכרעת דין זו, אמלץ **לחברי להרשיע את הנאשם בכל העבירות והמעשים המוחשיים לו בכתב האישום, זאת להוציאו המעשה המפורט בסעיף 7 בכתב האישום, כפי שפורט לעיל.**

דני צרפתי, שופט

השופט אשר קולה - אב"ד;

אני מסכימים.

אשר קולה, שופט
[אב"ד]

השופט רננה גלפז מוקדי;

אני מסכימה.

רננה גלפז מוקדי, שופט

סוף דבר אפוא, הוחלטפה אחד להרשיע את הנאשם כמפורט בסעיף 275 לחווית דעתו של כב' השופט צרפתי.

ניתנה היום כ"ז אלול תש"פ, 16/09/2020 במעמד הנוכחים.

עמוד 52

רננה גלפז מוקדי, שופטת

דני צרפתי, שופט

אשר קולה, שופט